

WERNER ALAJOS

NÉGY PASSIÓ

NÉGY PASSIÓ

WERNER ALAJOS

NÉGY PASSIÓ

a római misekönyv Lectionariuma szerint
magyar szöveggel
gregorián dallammal

SZENT ISTVÁN TÁRSULAT
AZ APOSTOLI SZENTSZÉK KÖNYVKIADÓJA
BUDAPEST

Virágvasárnapi Passió Szent Máté szerint — — — — —	5
Virágvasárnapi Passió Szent Márk szerint — — — — —	28
Virágvasárnapi Passió Szent Lukács szerint — — — — —	50
Nagypénteki Passió Szent János szerint — — — — —	69

ISBN 963 360 687 X

© WERNER ALAJOS

SZENT ISTVÁN TÁRSULAT
1053 BUDAPEST, KOSSUTH LAJOS UTCA 1.

A KIADÁSÉRT FELEL: DR. ÁKOS GÉZA IGAZGATÓ
MŰSZAKI SZERKESZTŐ: NÉVERY TIBOR

Készült: 10,5 A/5 lv terjedelemben (93—028—5)
1993. — 655

NYÍRSÉGI NYOMDA KFT.
FELELŐS VEZETŐ: GÖRBEDI LÁSZLÓ ÜGYVEZETŐ IGAZGATÓ

VIRÁGVASÁRNAPI PASSIÓ

Szent Máté szerint

„A” évbén

Mt 26,14 - 27,66

rövidebben 27,11 - 54

Rövidebb formában lásd: 18. o.

C: (Evangelista, kántor.)

A mi Urunk Jézus Krisztus kín-szen-ve-dé-se Szent Máté evange -

lis-ta sze-rint. A betániai vacsora után a karióti Jú-dás, egy a

Júdás:

A musical staff showing a melody for Judas. The key signature has one flat (B-flat). The melody consists of eighth notes and quarter notes, ending with a double bar line and a repeat sign. The word "Judas:" is written above the staff at the end.

ti-zen-ke-tő kö-zül, elment a főpapokhoz és így szólt: Mit adtok

ne-kem, ha keze-tek-be a-dom őt nek-tek? Ők harminc ezüst-

pénzt fizet-tek ne-ki. Attól fogva kereste a ked-ve-ző al-kal-mat.

[illegible]

hogy Jé-zust ke-zük-re ad-has-sa . A kovásztalan kenyér ünnepe -

[illegible]

nek el-ső nap-ján a tanítványok ezzel a kérdéssel fordul-tak Jé-zushoz:

1. Kar:

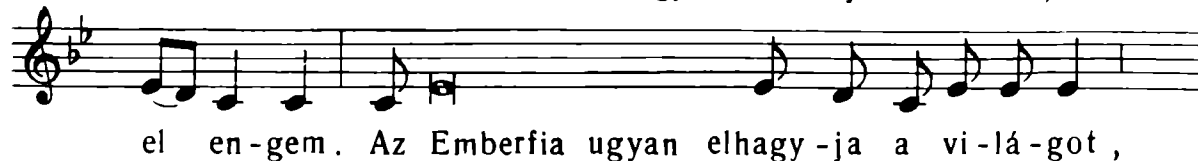
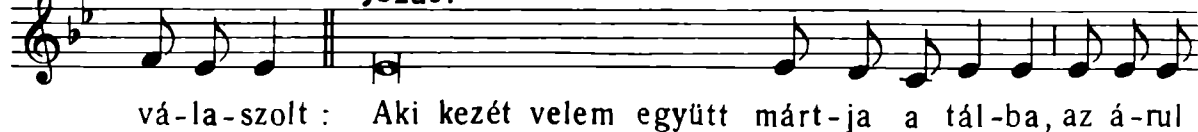
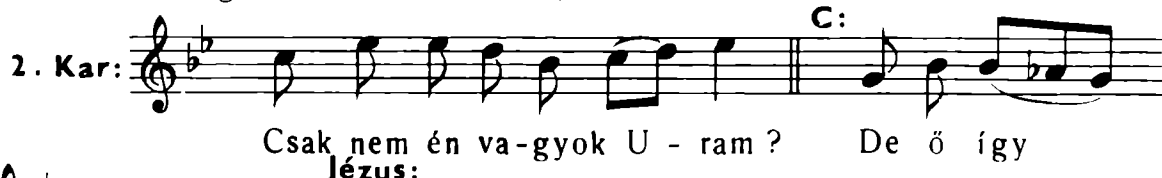
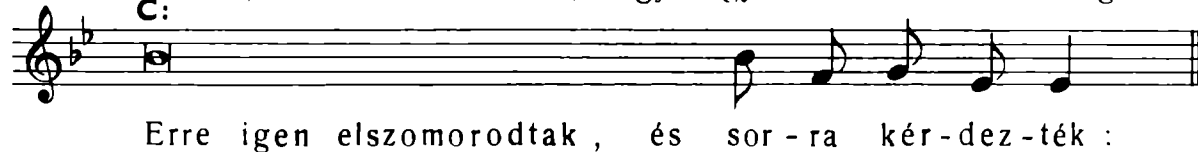
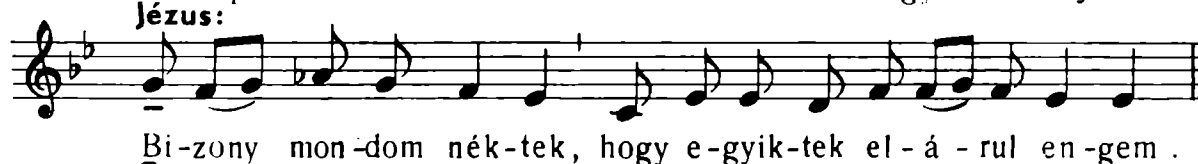
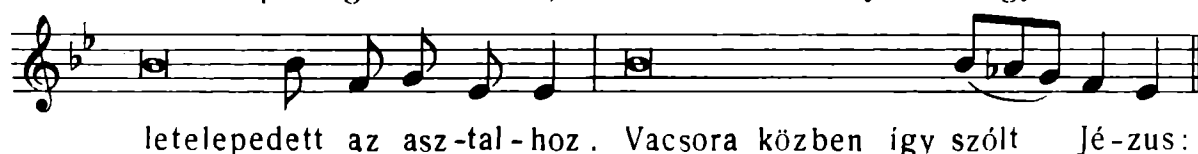
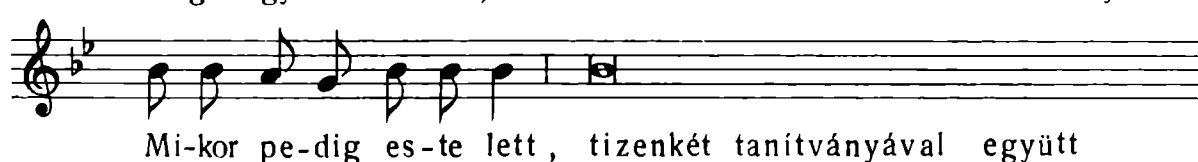
The first staff of music is in G major (one sharp) and 3/4 time. It begins with a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The melody starts with a quarter rest, followed by a quarter note G4, a quarter note A4, and a quarter note B4. This is followed by a half note G4-A4, a quarter note B4, and a quarter note A4. The staff ends with a double bar line and a repeat sign.

Hol készítsük el né-ked a hús-vé-ti ba - rányt? Jé-zus

Jézus:

Jézus:

er-re így vá-la-szolt: Menjetek a városba egy bi-zo-nyos

a-mint meg-ír-ták ró-la ; de jaj an-nak az em-ber-nek, a - ki az

Emberfiát el-á - rul-ja ! Jobb lett vol-na né-ki, ha meg sem
 C: Júdás:

szü-le-tik. Erre Júdás, az árulója is meg-kér-dez-te : Csak nem
 C: Jézus:

én va-gyok, Mes-ter ? Jé-zus így vá-la-szolt : Úgy van,
 C:

a-mint mon-dod. Étkezés közben Jézus kezébe vet-te a ke -

nyeret, áldást mondott, megtörte, majd tanítványainak adta
 Jézus:

és így szólt : Ve-gyé-tek és e-gyé-tek, ez az én
 C:

tes-tem. Majd fog-ta a kely-het, áldást mondott, odanyuj-tot-
 Jézus:

ta ne-kik, és így szólt : I-gya-tok eb-ből mind-nyá-jan,

mert ez az én vé-rem. az újszövetségé, amely so - kak - ért

ki-on-ta-tik a bűnök bocsána-tá - ra. Bi-zony mon-dom nék-tek ;

hogy nem iszom többé a szőlő terméséből ad-dig a na-pig, míg nem
 iszom veletek azt az ú-jat A-tyám há-zá-ban. És miután elé-
 nekelték a hála-a-dó zsol-tárt, kimentek az Olaj-fák hegyé-re.
 Ott Jé-zus így szólt hoz-zá-juk: Ti mindnyájan megbotrán-
 koz-tok ben-nem ez éj-jel. Mert meg van ír-va: Meg-ve-
 rem a pász-tort, és szétszóródnak a nyáj ju-ha-i. De föl-tá-ma-dá-
 som u-tán majd előttetek megyek Ga-li-le - - á-ba. De
 Péter: Péter fogadkoz-ni kez-dett: Ha mindnyájan megbotránkoz-nak is
 te-ben-ned, én meg nem botránko-zom so-ha. De Jézus csak eny-
 nyit szólt né - ki: Bi-zony mon-dom né-ked, még ez éjjel mi-
 e-lőtt a ka-kas szól, há-rom-szor ta-gadsz meg en-gem.

C: **Péter:**

De Péter tovább e-rős-kö-dött: Ha meg is kell hal-nom vé-led,

C:

én nem ta-gad-lak meg té-ged. És ugyanigy fogadkozott a

töb-bi ta-nít-vány. Közben Jézus a Getszemáni nevű majorba

Jézus:

ér-ke-zett ve-lük, és így szólt hoz-zá-juk: Ül-je-tek le itt,

C:

míg to-vább me-gyek, és i-mád - ko-zom. Csak Pétert és Ze-

bedeus két fiát vit-te ma-gá-val. Egyszerre csak szomorkodni

és gyöt-rőd-ni kez-dett. Majd így szólt hoz-zá-juk:

Jézus:

Halálosan szomorú az én lel-kem. Ma-rad-ja-tok it-ten, és vir-

C:

rasz-sza-tok éb-ren vé-lem. Majd kis-sé e-lőbb-re men-ve

Jézus:

arcra borult, imádkozott, és így szólt: A — —

tyám, ha lehetséges, muljék el tőlem ez a ke-hely,

de ne úgy legyen, a-mint én a-ka-rom, ha-nem úgy a-mint

Te. És azután tanítványa-i-hoz visz-sza-ment, de al-va ta-lál-ta

Jézus:
ő-ket. Rá-szólt Pé-ter-re: Így hát egy órahosszat sem tudtatok

vir-rasz-ta-ni vé-lem? Virrasszatok, és imádkoz-za-tok, hogy

kisértésbe ne es-se-tek. A lé-lek u-gyan kész-sé-ges, de a

test gyön-ge. Jézus ekkor másod-szor is el-vo-nult, i-mád-

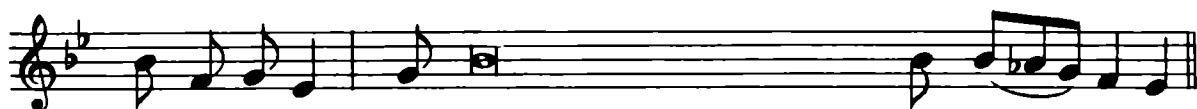
Jézus:
ko-zott, és így szólt: A ————— tyám, ha nem

múlhatik el ez a kehely anélkül, hogy ki ne i-gyam, le-gyen

C:
meg a te a - - ka-ra-tod. Majd visszatért, és megint alva

ta-lál-ta ő-ket, mert elnehezült a sze-mük. Erre ott-hagy-ta

ő-ket, újra elment, és harmadszor is ugyanazokkal a szavakkal

i-mád-ko-zott. Majd visszatért tanítványaihoz és így szólt né-kik:

Jézus:

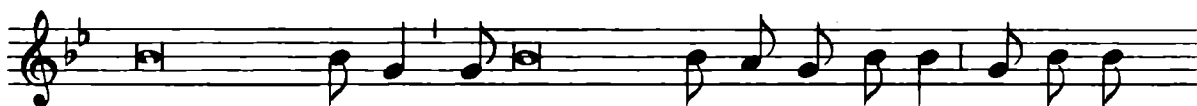
Aludjatok már és nyugodja-tok! Ím el-jött az ó-ra, az Emberfia

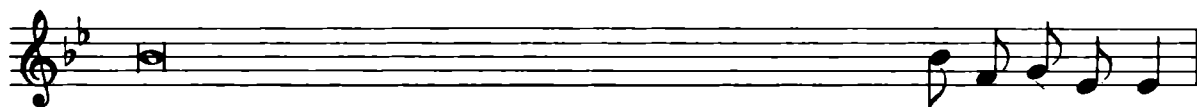
a bűnösök kezé-re ke-rül. Kel-je - tek föl, men-jünk! Ím

közeledik már, a-ki el - á - rul en-gem . Míg beszélt, megjött

az Iskarióti Jú-dás, egy a tizenkét a-pos-tol kö-zül, és ve-le

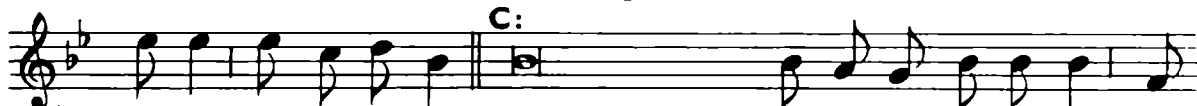

nagy csapat kardokkal és botokkal a főpapoktól és a vé-nek-től.

Júdás:

Az áruló jelben állapodott meg ve-lük: A - kit megcsó-ko-lok

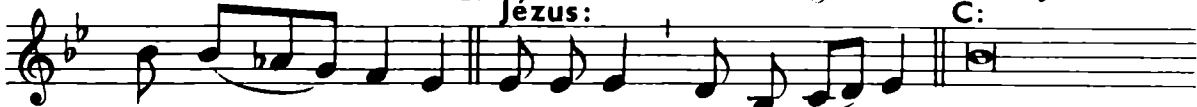

ő az, fog-já-tok el. Azzal mindjárt oda-lé-pett Jé-zus-hoz, és

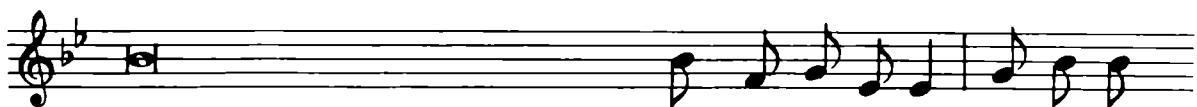
Júdás:

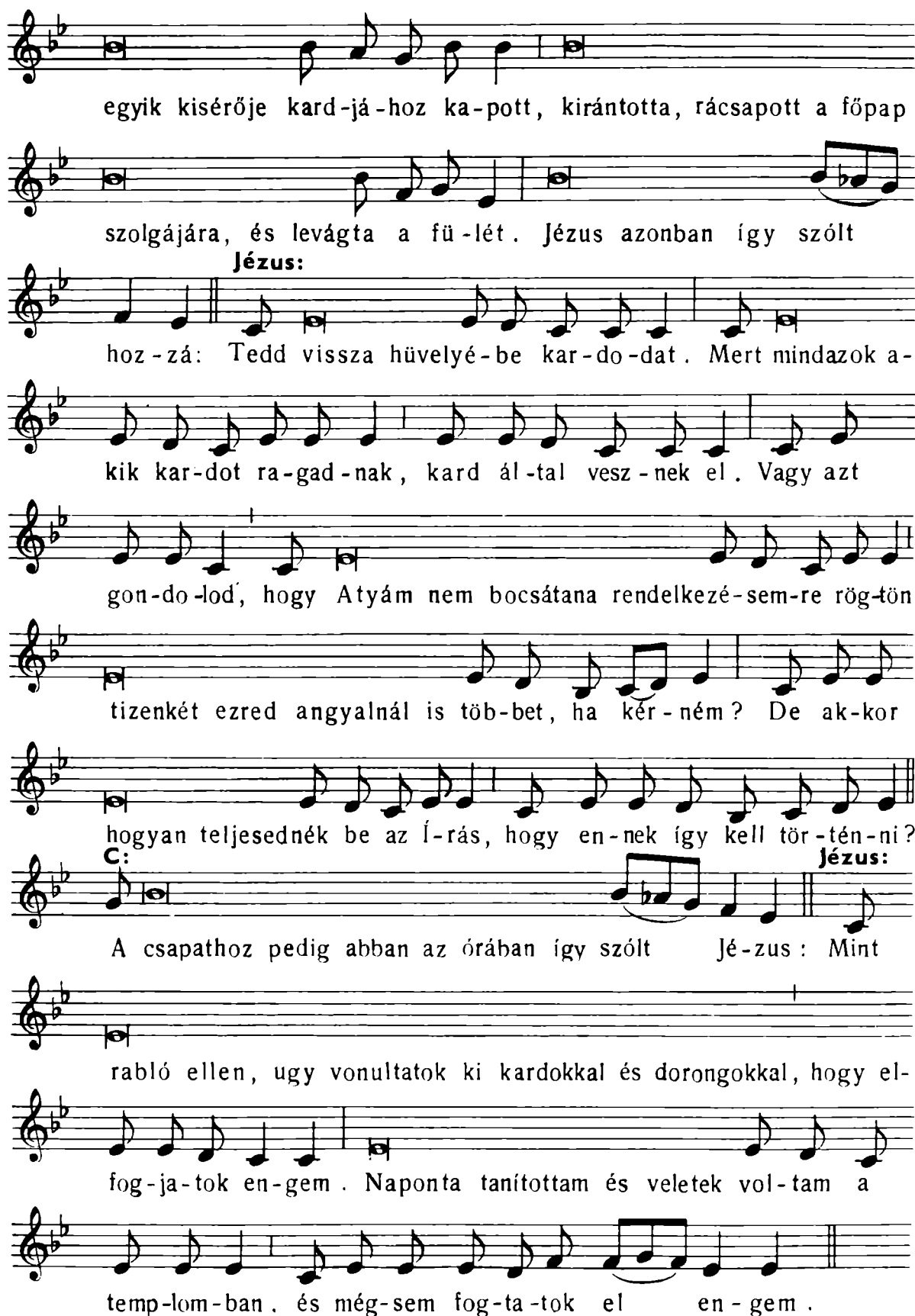
így szólt: Üd-vöz-légy, Mes-ter! És meg-csó-kol-ta. Jézus erre

így szólt hoz-zá: Ba-rá-tom, mi-ért jöt - tél? Erre körülfog-

ták Jézust, kezét emeltek rá, és fog-lyul ej-tet-ték . De Jézus

egyik kísérője kard-já-hoz ka-pott, kirántotta, rácsapott a főpap
szolgájára, és levágta a fü-lét. Jézus azonban így szólt
Jézus:
hoz-zá: Tedd vissza hüvelyé-be kar-do-dat. Mert mindazok a-
kik kar-dot ra-gad-nak, kard ál-tal vesz-nek el. Vagy azt
gon-do-lod', hogy Atyám nem bocsátana rendelkezé-sem-re rö-g-tön
tizenkét ezred angyalnál is töb-bet, ha kér-ném? De ak-kor
hogyan teljese-dnék be az Í-rás, hogy en-nek így kell tör-tén-ni?
C: **Jézus:**
A csapathoz pedig abban az órában így szólt Jé-zus: Mint
rabló ellen, úgy vonultatok ki kardokkal és dorongokkal, hogy el-
fog-ja-tok en-gem. Naponta tanítottam és veletek vol-tam a
temp-lom-ban. és még-sem fog-ta-tok el en-gem.

C:

Mind-ez pe-dig a-zért tör-tént, hogy beteljesedjék, amit megír-

tak a pró-fé-ták. A tanítványok akkor mind elhagyták Jézust, és

el-fu-tot-tak. Akik pedig elfogták Jé-zust, Ka-i-fás fő-pap-hoz

hur-col-ták, oda gyülekeztek az írástudók és a nép vé-ne-i.

Péter messziről követte Jézust a fő-pap há-zá-ig. Bement oda,

és le-ült a szol-gák kö-zé, hogy lás-sa a do-log vé-gét. A

főpapok és az egész főtanács hamis tanúságot kerestek Jé-zus

el-len, hogy ha-lál-ra í-tél-jék. De nem találtak, noha

sok hamis tanú je-lent-ke-zett. Végre előállt két hamis tanú, és így szólt:

Két tanú
3. Kar:

Ez azt mon-dot-ta: Le tudom rontani az Ís-ten temp-lo-mát,

C:

és három nap alatt felépi-te-ni azt. A főpap erre fölkelt és

Főpap:

megkér-dez-te : Semmit sem fe-lersz ar-ra, amivel ezek vá-dol-nak

C:

té - ged ? Jé-zus a -zon-ban hall-ga-tott. A fő-pap foly -tat - ta :

Főpap:

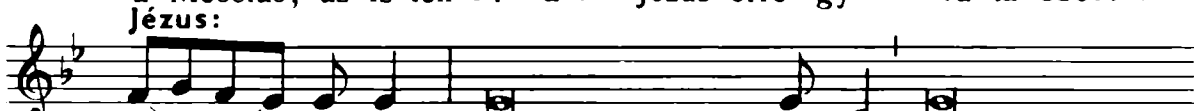
Esküvel kényszerítlek az é-lő Is-ten-re: mondd meg, te vagy - e

C:

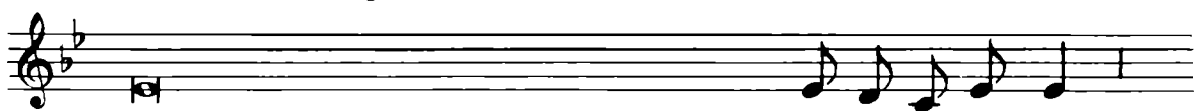

a Messiás, az Is-ten Fi - a ? Jézus erre így vá-la-szolt :

Jézus:

Én va-gyok . Mondom azonban nek-tek : Látni fogjátok

egykor, hogy az Emberfia ott ül a Minden-ha-tó jobb-ján ,

C:

és el-jön az ég fel-hő-in . A főpap erre megszaggatta

Főpap:

ruháját, és fel-ki-ál-tott : Ká-rom-ko-dott ! Mi szük -

sé-günk van még ta-nuk-ra ? Most magatok is hallottá -

C:

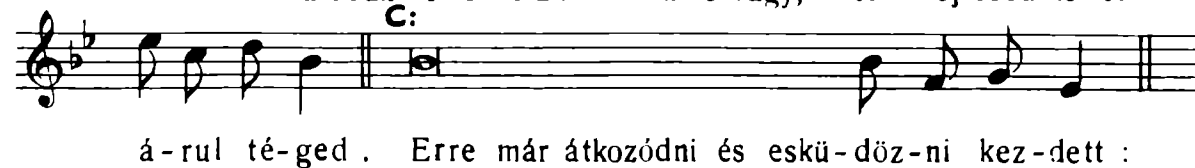
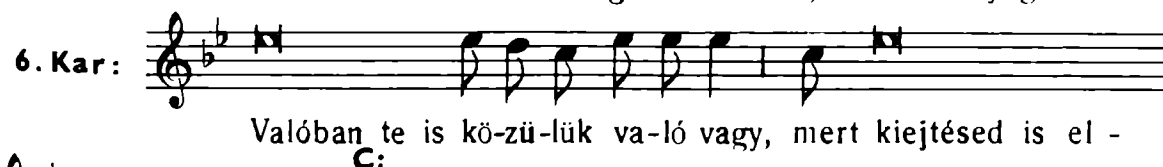
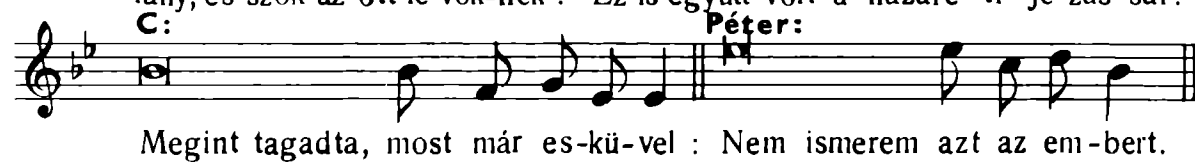
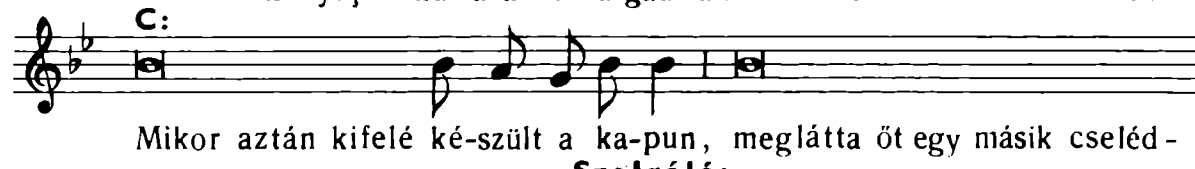
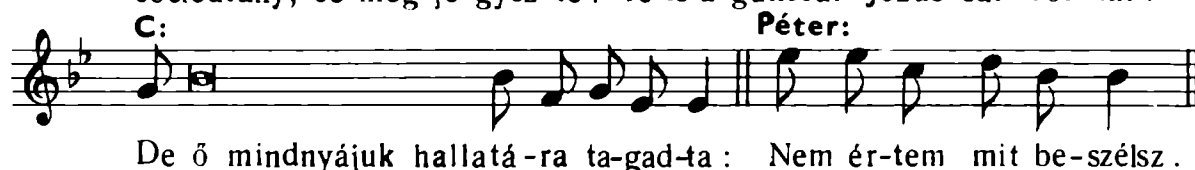
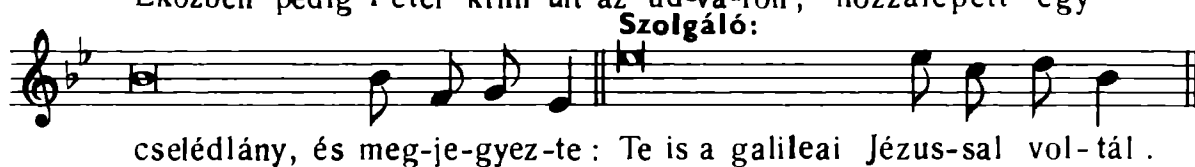
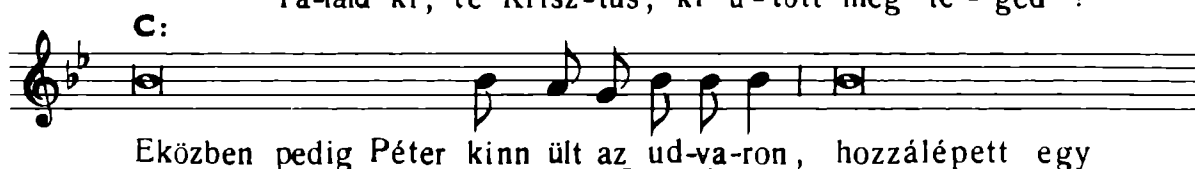
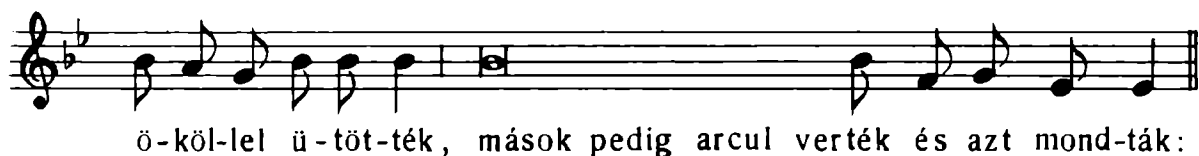

tok a ká-rom-lást : ho-gyan í-tél -tek? A-zok így ki-ál-tot-tak :

4. Kar:

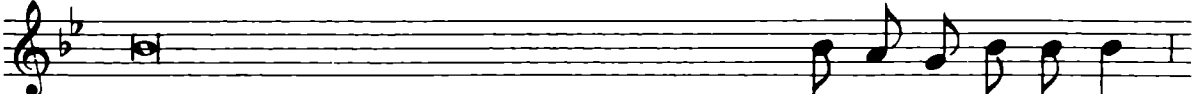
Mél-tó a ha-lál-ra ! Erre arcul köpdösték , és

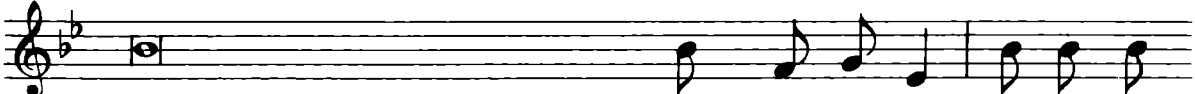
Péter: **C:**

Nem ismerem azt az em-bert . És akkor minjárt megszólalt a ka-kas.

Péternek ekkor eszébe jutott Jézus szava, amit hoz-zá in-té-zett :

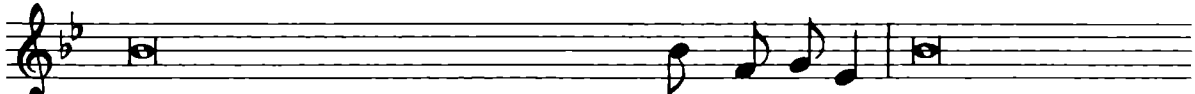
Mielőtt a kakas szól, háromszor tagadsz meg en-gem . Kiment és

keserves sírás - ra fa - kadt . Mikor megvirradt, a főpapok és a nép

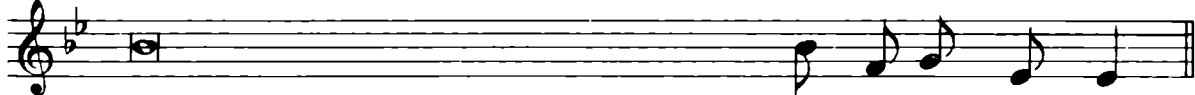
vé-ne-i ta-ná-csot tar-tot-tak, hogy ha-lál-ra ad-ják Jé-zust . Megkötözve

elvezették, és átadták Poncius Pilátus hely-tar-tó-nak . Amikor az áruló

Júdás látta, hogy ha-lál-ra í-tél-ték, megbánta tettét, és visszavitte a

harminc ezüstpénzt a főpapoknak és a véneknek, és azt mond - ta :

Júdás: **C:**

Vét-kez-tem, el-á-rul-tam az i-gaz vért . Ám a-zok ezt vá-la-szol-ták :

7. Kar: **C:**

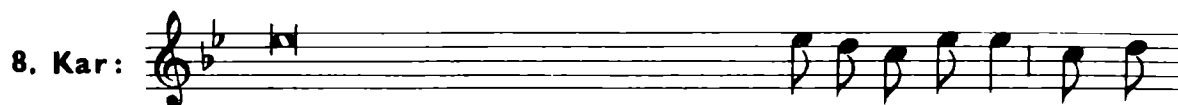
Mi kö-zünk hoz - zá ? Te lás-sad . Erre a templomba

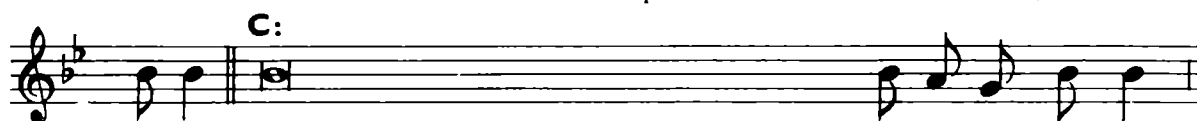
szór - ta az e - züst - pénzt , aztán elment és fölakasztot - ta

ma-gát . A főpapok fölszed-ték az e-züst-pénzt , de úgy vél-ték:

Nem szabad azt a templom kincstá-rá-ba ten-ni, mert vér

dí-ja . Tanácsot tartottak, és megvették rajta a fa-ze-kas tel-két

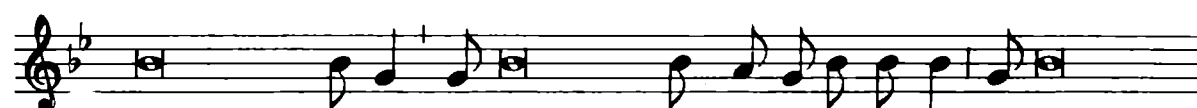
az idegenek temetkezé-si he-lyé-ül. Ezért hívják azt a telket ma is

Hakeldamának, vagyis vér-me-ző-nek . Így beteljesedett, amit

Jeremiás pró-fé-ta jö-ven-dölt: Fogták a harminc ezüstpénzt, a

fölbecsültnek á-rát, kit Izrael fiai emy-nyi-re be-csül-tek, és a fazekas tel-

kéért adták oda, amint az Úr parancsol-ta né-kem . Közben pedig Jézust a

helytartó elé ál-lí-tot-ták . A helytartó megkérdez - te tő-le :

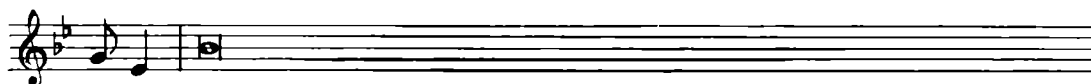
Amennyiben a passió rövidebb formáját

kell énekelnünk,

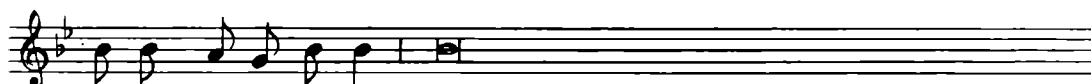
itt kezdjük:

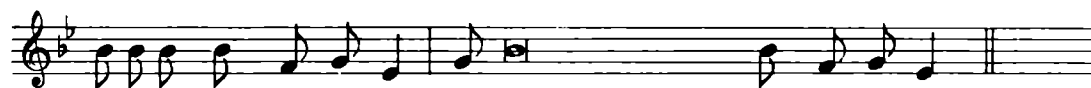
A mi Urunk Jézus Krisztus kín-szenve-dé-se Szent Máté evangeliá-ta

sze-rint. Miután a papi fejedelmek és írástudók már korán reggel ítéletet

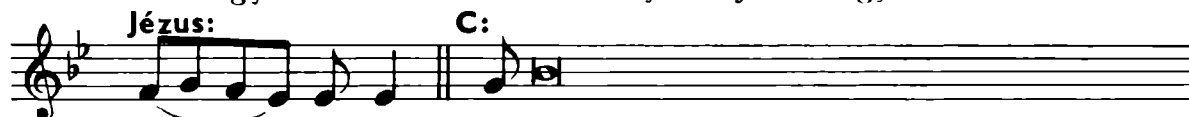
hoz-tak Jé-zus el-len, megkötözve elvezették, és átadták Poncius

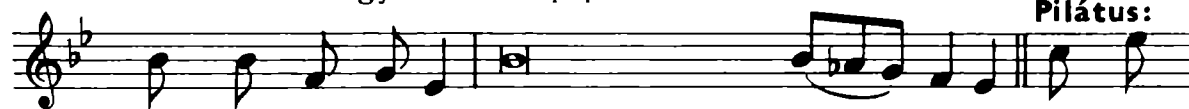
Pilátus: Pilátus hely-tar-tó-nak. A helytartó megkérdez-te tő-le:

Te vagy-e a zsi-dók ki-rá - lya? Jé-zus így vá la- szolt:

Én va-gyok. A főpapok és vének vádaskodására azonban

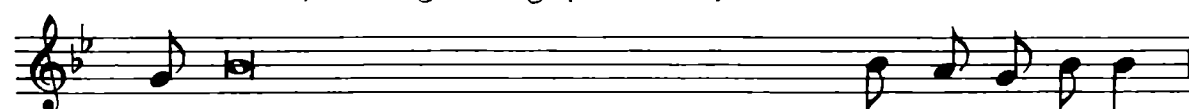
sem - mit sem fe-lelt. Erre Pilátus így szólt hoz-zá: Nem hal-

lod, mi mindennel vá-dol-nak té - ged? De ő egyetlen vádjuk-ra

sem fe-lelt, s ez igen meglepte a hely-tar-tót. Szo-kás-ban volt,

hogy az ünnep napján a helytartó szabadon bocsás-son egy ra-bot

a nép kí-ván-sá-ga sze-rint. Volt ak-kor egy hír-hedt rab-juk, Bar-ra-

bás-nak hív-ták. Az egybegyűlteket tehát Pilátus meg-kér-dez-te :

Pilátus

Kit akartok, hogy elbocsássak nek-tek, Bar-ra-bást vagy Jé-zust,

C:
kit Krisz-tus-nak mon-da-nak? Tudta ugyanis, hogy írigységből

hoz-ták e-lé-je. Miközben ott ült bí-ró-i szé-ké-ben, felesége

Szolgáló:
ezt az üzenetet küld-te ne-ki: Semmi dolgod ne legyen azzal

az i-gaz em-ber-rel, ma álmomban sokat szenved-tem mi-at-ta

C:
A főpapok és vének azonban rábeszél-ték a né-pet, hogy Bar-ra-bást

kérjék ki, Jézust pedig hagy-ják el-vez-ni. A helytartó tehát

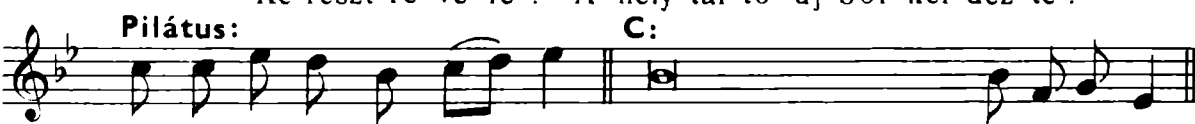
Pilátus:
megkérdez-te tő-lük: Mit a-kar-tok, melyiket bocsás-

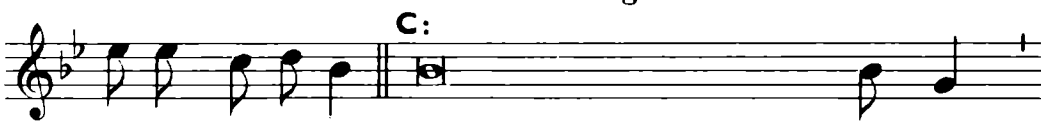
C:
sam el a kettő kö-zül nék-tek? Ám a-zok azt ki-ál-lot-ták:

9. Kar: **C:** **Pilátus:**
 Bar - ra-bást . Pi-lá-tus to-vább kér-dez-te : Mit te-gyek

 C:
 te-hát Jé-zussal, kit Krisz-tus-nak mon-da-nak? Mindnyájan azt ki-ál-tot-ták:

10. Kar: **C:**
 Ke-reszt-re vé-le ! A hely-tar-tó új-ból kér-dez-te :

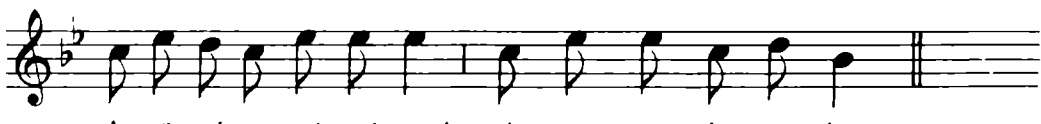
Pilátus: **C:**
 De-hát mi ros-zsat mű - velt ? Azok még erősebben ki-ál-toz-ták:

11. Kar: **C:**
 Ke-reszt-re vé-le ! Pilátus látta, hogy semmire se megy,

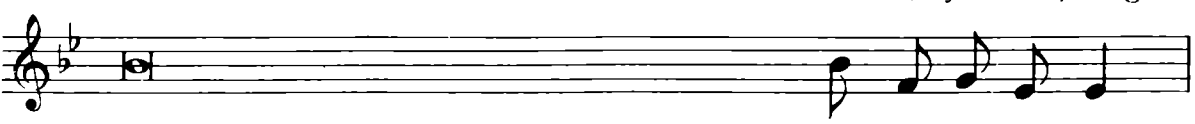
 C:
 sőt még na-gyobb za-jon-gás tá-mad, vizet hozatott, megmosta

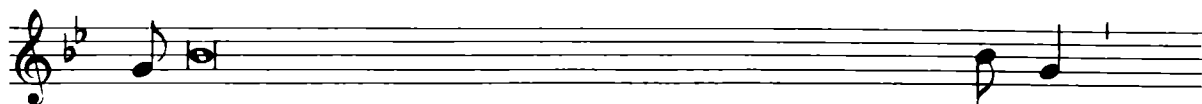
Pilátus: **C:**
 kezét a nép előtt, és így szólt : Én ártatlan vagyok ennek az

 C:
 i - gaz-nak vé-ré-től ; ti lás-sá-tok . Erre az egész nép így ki-ál-tozott:

12. Kar: **C:**
 Az ő vé-re mi-raj-tunk és gyer-me-ke-in-ken .

 C:
 Pilátus akkor szabadon bocsá-tot-ta Bar-ra-bást, Jézust pedig

 C:
 megostoroztatta, és átadta nekik, hogy kereszt-re fe-szít-sék .

A helytartó katonái ezután bevitték Jézust a helytartóság-ra ,

köréje gyűjtötték az e - gész csa - pa - tot, levetköztették , és

bíborszínű köpenyt ad - tak rá - ja . Majd tövisből koronát fontak,

és fe - jé - re tet - tek , és nádszálat adtak jobb ke - zé - be .

Az - tán tér - det - hajt - ván e - lőt - te e sza - vak - kal csú - fol - ták :

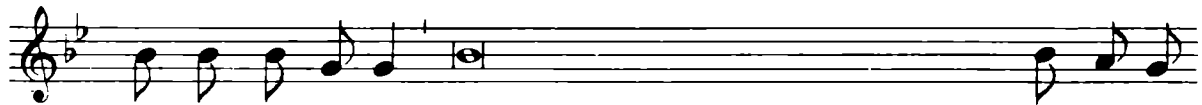
13. Kar:

C:

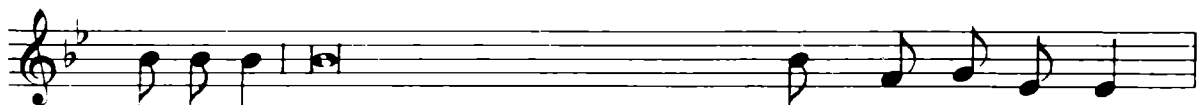
Üd - vöz - légy , zsi - dók ki - rá - lya ! Közben leköpdösték ,

és fog - va a ná - dat , fe - jé - re ver - tek . Miután így csúfot

üz - tek be - lö - le , levették róla a köpenyt, és ráadták sa - ját

ru - há - it , azután elvezették , hogy kereszt - re fe - szít - sék .

Miközben kifelé vo - nul - tak , találkoztak egy Simon nevű

ci - re - ne - i em - ber - rel ; ezt kényszerítették , hogy vigye Jé - zus

ke-reszt-jét. Eljutottak ar-ra a hely-re, melynek Golgota ,
vagyis Koponyahely a ne-ve. Ott epével kevert bort adtak
ne-ki in-ni. De amikor megízlelte, nem akar-ta meg-in-ni.
Azután keresztre feszítették, és sorshúzással megosztot-tak
ru-há-in. Így beteljesedett, amit a próféta jö-ven-dölt:
Elosztották ruháimat maguk kö-zött, és köntösömre sor-sot
ve-tet-tek. Majd odaültek és őriz-ték Jé-zust. Feje fölé
táblát is tettek, és rá-ír-ták vét-két: Ez Jé-zus, a zsi-dók
ki-rá-lya. Vele együtt keresztre feszítet-tek két rab-lót is, az
egyiket jobbról, a mási-kat bal-ról. Az arra járók
káromolták őt, és fejüket csóválva mon-do-gat-ták :

14. Kar:

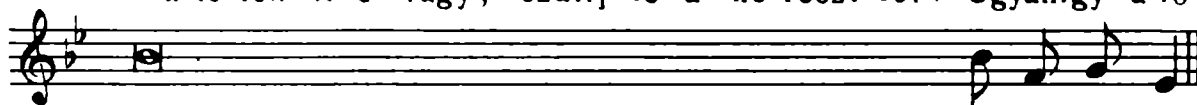
Há! Te, aki lerontod az Is-ten temp-lo -mát , és

harmadnapra föl-é-pí-ted, hát szabadítsd meg ma-ga-dat!

Ha is-ten fi-a vagy, szállj le a ke-reszt-ről! Ugyanígy a fő-

papok is az írástudókkal és a vénekkel együtt gúnyolód-va mond-ták:

15. Kar:

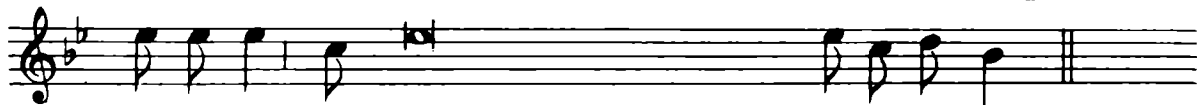
Má-so-kat meg-men-tett, de önmagát nem tudja

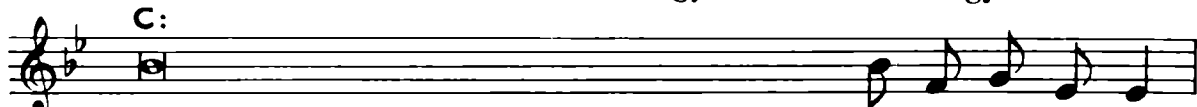
meg-men-te-ni. Ha Iz-ra-el ki-rá-lya, szálljon le most a keresztről,

és hi-szünk ne-ki. Az ls-ten-ben bí-zott, ment-se meg most, ha

a - kar - ja ; mert azt mondotta , hogy Isten fi - a va - gyok .

Ugyanígy szidalmazták őt a vele együtt megfeszí-tett rab-lók is .

Déltől kezdve pedig délután há-rom ó-ra-ig sötétség támadt az

e - gész föl-dön . Délután három ó-ra táj-ban Jézus fölkiáltott

Jézus: **C:**

nagy szó-val: É-li, É-li, lam-ma sza-bak-tá-ni? Ez ma-

Jézus:

gya-rul így hang-zik: Én Is-te-nem, én Is-te-nem! Mért

C:

hagy-tál el en-gem? Az ottállók közül néhányan

hal-lot-ták, és így szól-tak:

16. Kar: **C:**

Ez Il-lést hív-ja. Az egyik mindjárt odafutott, és ecetbe

mártott szivacsot nád-ra tűz-ve, in-ni a-dott ne-ki.

A többiek azon-ban így szól-tak:

17. Kar:

Hadd el, lássuk, el-jön-e Il-lés, hogy meg-sza-ba-dít-sa.

C:

Jézus pedig ismét hangosan fölkiáltott, és kilehel-te lel-két!

Letérdelünk, rövid ideig csendben

elmélkedünk,

majd folytatjuk.

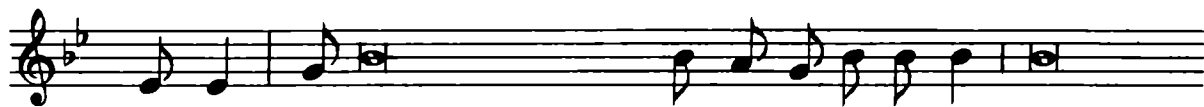
És íme, a templom függőnye ek-kor szét-sza-kadt fölülről egé -

szen az al-já-ig; a föld meg-ren-dült, a sziklák megrepedtek,

a sí-rok meg-nyíl-tak, és sok elhunyt szentnek tes-te föl -

tá-madt. A föltámadás után előjöt-tek a sí-rok-ból, bementek a

szent városba, és többeknek meg-je-len-tek. A százados és a

többiek is, akik Jé-zust ő-riz-ték, a történtek láttára

igen megijedtek, és azt mond-ták :

18. Kar:

Ez va-ló-ban Is-ten fi-a volt.

Amennyiben a passió rövidebb formáját kellett énekelnünk,

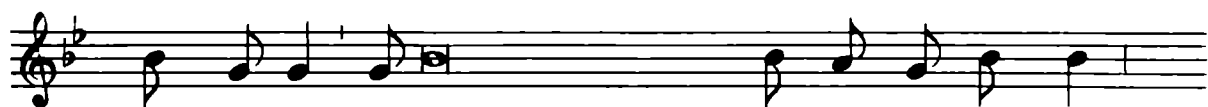
úgy ezzel a kari részlettel fejezzük be.

A távolból sok asszony figyel-te, hogy mi tör-tént, kik Galileából

kisérték el Jézust, és gond-ját vi-sel-ték. Ott volt közöttük Mária

Mag-dol-na, és Mária, Jakabnak és Jó-zsef-nek any-ja,

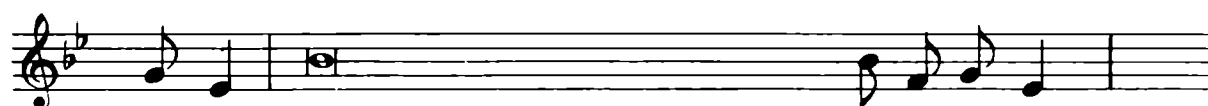
és Zebedeus fia-i - nak any-ja. És mikor már estére járt az

i-dő, jött egy arimateai gazdag em-ber, ki maga is tanítvá-

nya volt Jé-zus-nak. Ő bement Pilátushoz, és elkérte Jé-zus

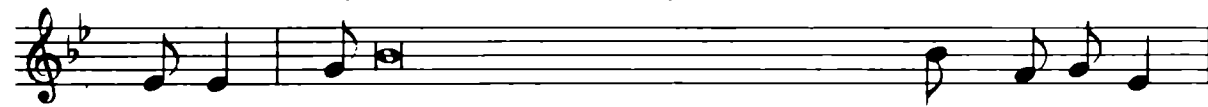
tes-tét. Pilátus elrendelte, hogy adják ki a tes-tet.

József, miután levet-te a tes-tet, tiszta le-pel-be ta-kar-ta.

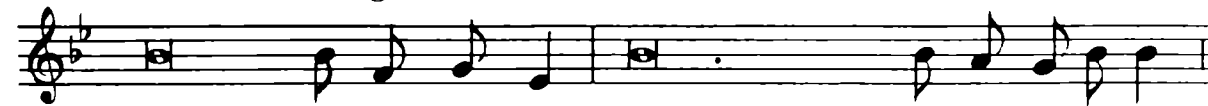
Majd saját uj sírbolt -já-ba he-lyez-te, amit kősziklá-ba vá -

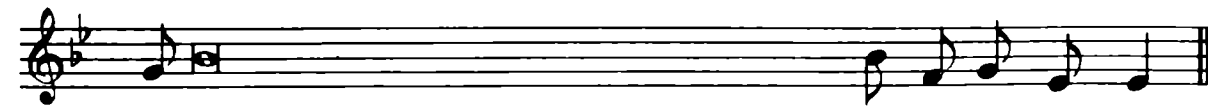
ga-tott. A sír bejárata elé nagy követ gördített, és el-ment.

De Mária Magdolna és a má-sik Má-ri-a ott maradtak, és

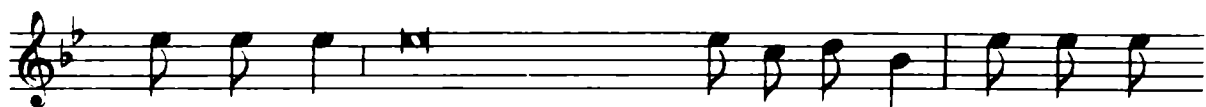
leültek a sír-ral szem-ben. Másnap, a készület nap-ja u-tán,

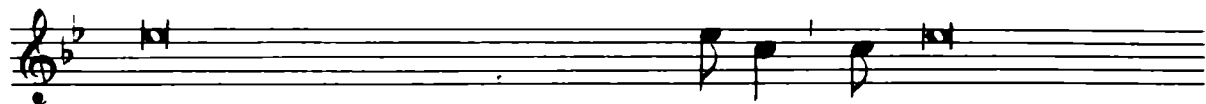
a főpapok és farizeusok egybegyűltek Pilátusnál, és így szól-tak:

19. Kar:

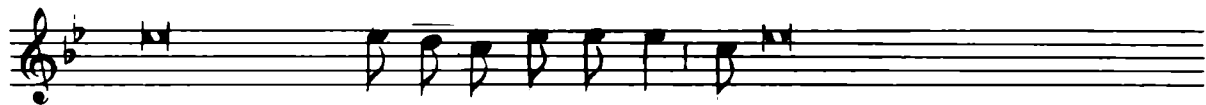
Uram, emlékezünk ar-ra, hogy az a csaló még éle-té-ben

azt mond-ta: Három nap mulva fel-tá-ma-dok. Rendeld el

tehát, hogy harmadnapig őrizték a sirt, hogy tanítványai oda

ne menjenek, és el ne lop-ják őt, és azt mondják a népnek:

Föl-tá-madt a ha-lál-ból. És ez az utóbbi csalás rosszabb lenne

az el-ső-nél. Pilátus ezt vá-la-szol-ta: Van nek-tek is ör-ség-

tek, menjeteK. és őrizzétek, a-hogy tud-já-tok. A-zok el men-

tek. le-pe-csé-tel-ték a kö-vet, és őrséget állítot-tak az ő sir-já-hoz.

VIRÁGVASÁRNAPI PASSIÓ

Szent Márk szerint

„B” évbén

Mk 14,1 - 15,47

rövidebben 15,1 - 39

Rövidebb formában lásd: 41.o.

C: (Evangelista, kántor)

3. (Evangelieta, Kantor)

A mi Urunk Jézus Krisztus kín-szen-ve-dé-se Szent Márk

e-van-ge-lis-ta sze-rint. Két nappal a husvét és a kovász -

talán kenyér ünnepe e -lőtt a főpapok és írástudók keres-ték

The first staff of music is in treble clef with a key signature of one flat (B-flat). It contains the following notes: a quarter note on G4, an eighth note on F#4, a quarter note on E4, a quarter rest, a quarter note on D4, and a half note on C4.

a mód-ját, hogy hogyan foghatnák el Jézust csellel,

hogy az -tán meg-öl-jék. Egy dologban megál-la-pod-tak:

1. Kar:

The first staff of music shows a sequence of eighth notes: G4, A4, Bb4, C5, D5, E5, F5, G5, followed by a quarter note G5. The key signature has one flat (Bb).

Ne az ün-nep-na-pon , nehogy zavargás támadjon a

The first staff of music is in treble clef with a key signature of one flat (B-flat). It contains the first five notes of the melody: G4 (quarter), F4 (quarter), E4 (quarter), D4 (half), and C4 (half). A double bar line follows, and then the key signature changes to common time (C:), with the next two notes being D4 (quarter) and E4 (quarter).

nép kö-zött. És amikor Betániában a leprás Simon házában

vendégül látták Jé-zust, egy asszony jött oda ala-bást-rom

e - dény - nyel, valódi, igen értékes nárdusolajat ho - zott ben - ne .

Majd feltörte az alabástromot, és az olajat Jézus fejé - re

ön - töt - te. De némelyek bosszankod - tak ma - guk - ban :

2. Kar: Hát, mi - re va - ló ez a pa - zar - lás ? Mert drá - gán el

le - he - tett vol - na ad - ni, és árát kiosztani a szegé - nyek

kö - zött. És szemrehányást tettek az asz - szony - nak. De

Jézus: Jézus pártját fogta, és így szólt : Hagy - já - tok. Mi - ért

bánt - já - tok ? Hisz jót tett vé - lem . Mert szegények min -

dig van - nak ve - le - tek, és amikor akartok, akkor tehettek.

jót vé - lük. De én nem maradok min - dig vé - le - tek .

Ez azt tet - te, a - mi tett tő - le : temetésemre előre megken - te

tes-te-met. Bi-zony mon-dom nék-tek, hogy bárhol hirdetik majd
 az evangéliumot az e-gész vi-lá-gon, majd megemlékeznek arról
 is, a-mit ő tett vé-lem. Az Iskarióti Jú-dás, egy a
 ti-zen-ket-tő kö-zul, elment a főpapokhoz, hogy elárulja ne-kik
 Jé-zust. És amikor ezek tudomást sze-rez-tek ró-la, megörültek
 és pénzt í-gér-tek ne-ki. Ő tehát kereste a ked-ve-ző al-ka-l-mat,
 hogy ke-zük-re ad-has-sa. A kovásztalan kenyér első nap-ján,
 amikor a húsvéti bárányt fel szok-ták ál-doz-ni, tanítványai meg-kér-dez-ték:

3. Kar: Ho-vá men-jünk? Hol készítsük el né-ked a hús-vé-ti

bá - rányt? Ő elküldte két tanítványát, és így szólt né - kík :
 Jézus:

Men-je-tek a vá-ros-ba, ott találkoztok egy vizeskorsót vi - vő

em-ber-rel. Sze-gőd-je-tek a nyo-má-ba, és ahová bemegy ,
ott mondjátok a ház u-rá-nak : A Mester kérdezte-ti, hol Van a
te-rem, hol tanítványaimmal elfogyaszthatom a hús-vé-ti bá - rányt?
Ő majd mutat nektek egy étkezésre berendezett tá-gas ter - met ,
és ott ké-szít-sé-tek el azt né-künk. A tanítványok el-men-tek,
és a városba érve mindent úgy találtak, a-hogy meg-mond-ta ,
és el is készítették a húsvé-ti va-cso-rát. És a-mi-kor es-te lett, o-da-
ment a ti-zen-ket-tő-vel. Az asztalnál vacsora közben így szólt Jé-zus:
Jézus:
Bi-zony mon-dom nék-tek, hogy egy közületek el-á-rul en-gem, egy a-kí-
e-szik én - vé-lem. Ők elszomorodtak, és sor-ra kér-dez-ték :
4. Kar:
Csak nem én va-gyok U - ram ? De ő így vá-la-szolt :

Tizenkettőtök kö-zül az e-gyik, ki velem egyszerre a tál-ból
már-to-gat. Az Em-ber-fi-a u-gyan el-megy, mint az í-rás
mond-ja; de jaj an-nak az em-ber-nek, ki az Emberfiát el-á-
rul-ja. Jobb lett vol-na né-ki, ha meg sem szü-le-tik.

A vacsora közben Jézus kezébe vet-te a ke-nye-ret, majd ál-dást
mondott, megtörte, odaadta, és így szólt né-kik: Ve-gyé-tek,
ez az én tes-tem. Majd fog-ta a kely-het, áldást mondott,
o-da nyuj-tot-ta ne-kik, és mind-nyá-ján it-tak be-lő-le. Ő
pe-dig így szólt né-kik: Ez az én vé-rem, a szövetségé,
amelyet soka-kért ki-on-tok. Bi-zony mon-dom nék-tek, hogy nem
iszom többé a szőlő termé-sé-ből ad-dig, míg az Isten országában

nem i-szom majd az ú-jat. És miután elénekelték a há-la-a-

dó zsol-tárt, kimentek az Olaj-fák he-gyé-re. Ott Jé-zus így szólt

Jézus:

hoz-zá-juk: Ti mindnyájan megbotránkoztok ben-nem ez éj-jel,

mert a-mint az í-rás mond-ja: Meg-ve-rem a pász-tort, és szét-

szó-ród-nak a nyáj ju-ha-i. De föl-tá-ma-dá-som u-tán majd

előttetek megyek Ga-li-le - á-ba. De Péter fogadkoz-ni kez-dett:

Péter:

Ha mindnyájan megbotránkoz-nak is te-ben-ned, én u-gyan ak-kor

Jézus:

sem. De Jézus csak ennyit szólt né-ki: Bi-zony mon-dom

né-ked, hogy még ma éjjel, mielőtt a kakas másod-szor szól-na,

há-rom-szor ta-gadsz meg en-gem. De erre ő még jobban

Péter:

fo-gad-ko-zott: Ha meg is kellene vé-led hal-nom, én nem ta-gad-

lak meg té-ged. És ugyanígy fogadkozott a töb-bi is. És köz-

ben odaérkeztek a Getszemáni ne-vű ma-jor-ba, hol tanítványai-

Jézus:
hoz így szólt Jé-zus : Ül-je-tek le itt, a-míg én i-mád - ko-zom.

C:
Majd Pétert, Jakabot és Jánost ma-gá-val vit-te , és egyszerre csak

remegni és gyötrőd-ni kez-dett. Majd így szólt hoz-zá-juk :
Jézus:
Halálosan szomorú az én lel-kem. Ma-rad-ja-tok it-ten, és

C:
vir-rasz-sza-tok éb-ren vé-lem . Majd kissé előbbre ment,

le-bo-rult a föld-re, és imádkozott, hogy múlt-jék el róla, ha

Jézus:
le-het ez az ó-ra . És így szólt : Ab — ba , A - tyám !

Min-den le-het-sé-ges ne-ked, vedd el tőlem a szenvedés

kely-hét, de ne úgy tör-tén-jék, a-mint én a-ka-rom, ha-nem

úgy a-mint Te. És a-zu-tán visz-sza-ment hoz-zá-juk, de
 al-va ta-lál-ta ő-ke-t. Így szólt Pé-ter-hez: Si-mon, te al-szol?
 Hát nem tudtál egy órahosszat virrasz-ta-ni vé-lem? Virrasszatok
 és imádkozzatok, hogy kísértés-be ne es-se-tek! A lé-lek
 u-gyan kész-sé-ges, de a test gyön-ge. Ő ak-kor új-ra
 el-vo-nult, és ugyanazokkal a szavakkal i-mád-ko-zott. Majd
 visszatért, de ismét alva ta-lál-ta ő-ke-t, mert el-ne-he-zült
 a sze-mük. Azt sem tudták, mit válaszolja-nak né-ki.
 Harmadszor is o-da-ment hoz-zá-juk, és így szólt né-kik:
 Aludjatok már és nyugodja-tok. E-lég volt: im el-jött az ó-ra,
 az Emberfia pedig a bűnösök kezé-re ke-rül. Kel-je-tek

föl, men-jünk! Ím közeledik már, a-ki el-á - rul en-gem.

C:

Míg beszélt, megjött az ískarióti Jú-dás, egy a tizenkét a-pos-

tol kö-zül, és vele nagy csapat kardokkal és botokkal a főpapok-

tól, az írástudóktól és a vé-nek-től. Az áruló jelben állapodott

Júdás:

meg ve-lük: A-kit meg-csó-ko-lok ő az, fogjátok el, és szigorú

C:

ő-ri-zet a-latt vi-gyé-tek! És amint odaért, mindjárt oda-lé-

Júdás: **C:**

pett Jé-zus-hoz, és így szólt: Üd-vöz-légy Mes-ter! És meg-

csó-kol-ta. Azok pedig erre rá-tet-ték ke-zü-ket, és fog-lyul

ej-tet-ték Jé-zust. Az ottállók közül az egyik kar-dot rán-tott

rácsapott a főpap szolgájára, és levágta a fű-lét. Jé-zus így

Jézus:

szólt hoz-zá-juk: Kardokkal és botokkal vonulta-tok ki el-le-nem,

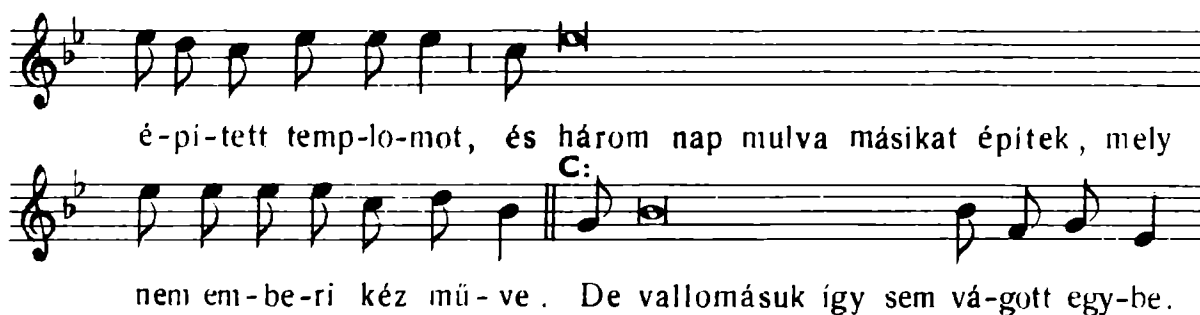
hogy el-fog-ja-tok mint egy rab - lót ? Naponta ott voltam a
 temp-lom-ban köz-te-tek : és akkor nem próbálta-tok el-fog-
 ni. De szükséges, hogy így teljese-d-jék be az í-rás .
 A tanítványok akkor ott-hagy-ták Jé-zust, és mind-nyá-jan
 ei-fu-tot-tak. Egy ifjú mégis követte, aki éppen csak egy lepe-
 dőt vett ma-gá-ra, és meg-ra-gad-ták. De csak a lepel
 ma-radt a ke-zük-ben : ő meztelenül elfu-tott tő-lük. És Jé-zust
 be-ki-sér-ték a fő-pap-hoz ; oda gyűltek össze a papok, az írás-
 tudók, és a vé-nek mind-nyá-jan . Péter messziről kö-vet-te Jé-zust,
 be egészen a főpap ud-va-rá-ba. Ott leült a szolgál-ka-l a tűz
 kö-ré, és me-le-ge-dett. A főpapok pedig és az egész főtanács

tanubizonyyságot kerestek Jézus el-len , hogy ha-lál-ra ad-has-sák,
de nem ta-lál-tak . Sokan tettek ugyan hamis tanu-sá-got el-le-ne,
de a tanuvallomások nem voltak meg-e-gye-zők . E-lő-áll-tak
né-há-nyan, és így tettek hamis tanuságot Jé-zus el-len :

5. Kar:

Mi hallottuk, hogy azt mond-ta: én lerontom ezt a kézzel

é-pi-tett temp-lo-mot, és három nap múlva másikat építtek , mely
nem em-be-ri kéz mű-ve . De vallomásuk így sem vá-gott egy-be.

Főpap:

Erre közép-re állt a fő-pap, és meg-kér-dez-te Jé-zus-tól : Hát sem-
mit sem vá-la-szolsz mind-ar-ra, amivel ezek vá-dol-nak té - ged ?

C:

Jé-zus a-zon-ban hall-ga-tott, és semmit sem vá-la-szolt . A fő-pap

Főpap:

uj-ra meg-kér-dez-te : Te vagy-e a Mes-si-ás, az ál-dott Is-ten

C: **Jézus:**

fi - a ? Jézus erre így vá-la-szolt : Én va-gyok .

És látni fogjátok az Emberfi-át, hogy ott ül a hatalmas Is-ten jobb-ján,

C: és el-jön az ég fel-hő-in . A főpap erre megszaggatta ruháját

Főpap: és fel-ki-ál-tott : Mi szük-sé-günk van még ta-nuk-ra ? Hal-lot-

C: tá-tok a ká-rom-lást, hogy i-tél - tek ? Ők mindnyájan méltó -

nak i-tél-ték a ha-lál-ra . És erre néhányan mindjárt ráköpdös-tek.

és arcát eltakarva ö-köl-lel ver-ték, és így kezd-ték gú-nyol-ni :

6. Kar: **C:** Ta-láld el, ki volt az ? A szol-gák is ar-cul ver-ték őt .

Míg közben Péter lent volt az ud-var-ban, a főpap egyik szolgá -

ló-ja o-da-ment . És meglátta Pétert, amint ott melege-dett,

Szolgáló: jól szem-ügy-re vet-te , és azt mond-ta ne-ki: Te is e-gyütt vol-tál

C: Péter:

a Ná-zá-re-ti Jé-zus-sal. De Pé-ter ta-gad-ta: Nem is-me-rem,
 nem ér-tem, mit be-szél-sz. Majd kiment az előcsarnokba, és
 megszólalt a ka-kas. A szolgáló azonban meg-lát-ta, és a
 körülállóknak újra mondo-gat-ni kezd-te, hogy ez is kö-zü-
 lük va-ló. De Pé-ter is-mét ta-gad-ta. Ám rö-
 videsen az ottállók így szól-tak Pé-ter-hez:

7. Kar:

De bizony te is kö-zé-jük tar-to-zol, mert hi-szen

C:

ga-li-le-a-i vagy. Ő erre átkozódni és esküdöz-ni kezdett:

Péter:

Nem ismerem azt az em-bert, a-ki-ről be-szél-tek.

C:

És azonnal megszólalt másodszor is a ka-kas. És eszébe jutott

Péternek Jézus sza-va, hogy mielőtt kétszer szól-na a ka-kas,

te háromszor megta-gadsz en-gem . És köny-nyek-re fa - kadt .

A papi fejedelmek már korán reggel ítéletet hoz-tak az í-rás-tu-dók-kal és a vé-nek-ke-l , így tehát az egész fő-ta-nács - csal .

Jézust pedig megkö-töz-ve el-vit-ték , és át-ad-ták Pi-lá-tus-nak .

Amennyiben a passió rövidebb formáját kell énekelnünk ,

itt kezdjük :

C:

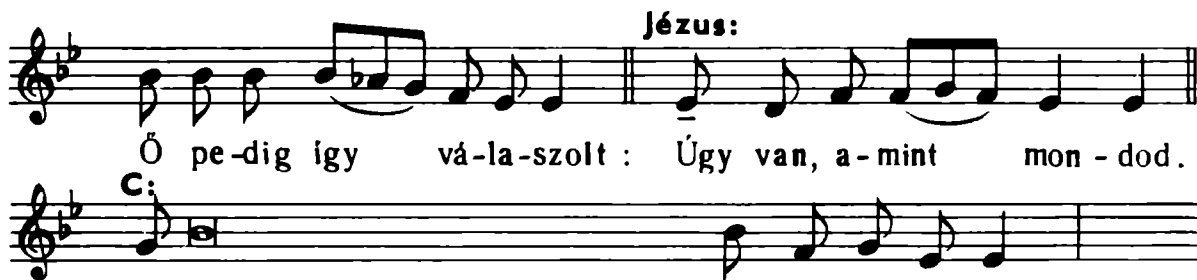
A mi Urunk Jézus Krisztus kín-szen-ve-dé-se Szent Márk

e-van-ge-lis-ta sze-rint . Miután a papi fejedelmek az írástudók-kal és a vénekkal és az egész főtanáccsal már korán reggel ítéletet hoz-tak Jé-zus el-len, megkö-töz-ve elvitték, és átadták Pi-lá-tus-nak.

Pilátus:

Pilátus megkérdez-te Jé-zus-tól : Te vagy-e a zsi-dók ki-rá - lya ?

Jézus:

Ő pe-dig így vá-la-szolt : Úgy van, a-mint mon - dod.

A papi fejedelmek azután sok-minden-nel vá-dol-ták .

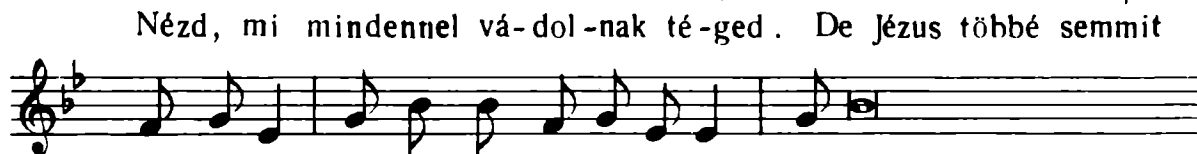
Pilátus:

Pilátus megint meg-kér-dez-te : Sem-mit sem vá-la-szolsz ?

Nézd, mi mindennel vá-dol-nak té-ged . De Jézus többé semmit

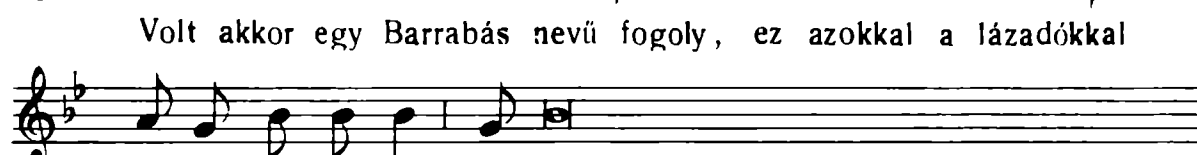
sem fe-lelt . Ez meg-lep-te Pi-lá-tust . A husvét ünnepe-n szo -

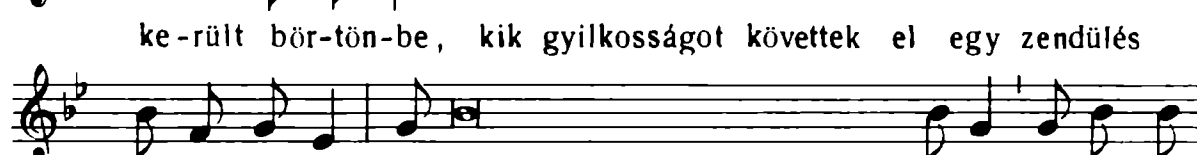
kás volt, hogy a helytartó elbo-csát egy fog-lyot, a-kit kér-nek.

Volt akkor egy Barrabás nevű fogoly, ez azokkal a lázadókkal

ke-rült bör-tön-be, kik gyilkosságot követtek el egy zendülés

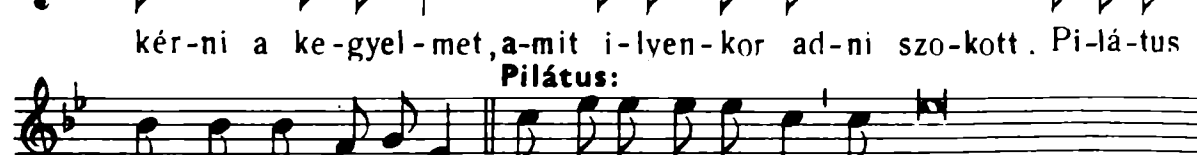

al-kal-má-val. A tömeg fölvonult tehát Pilátus e-lé, és kezd-ték

kér-ni a ke-gyel-met, a-mit i-lyen-kor ad-ni szo-kott. Pi-lá-tus

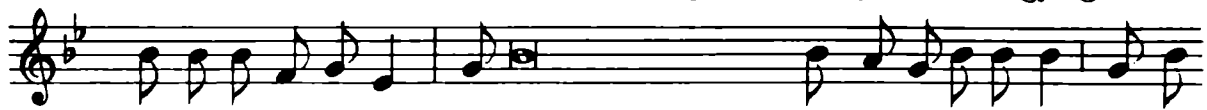
Pilátus:

meg-kér-dez-te tő-lük : Hát a-kar-já-tok-é, hogy elbocsássam nektek

a zsi-dók ki-rá - lyát ? Mert tudta, hogy a papi fejedelmek ígységből ad-

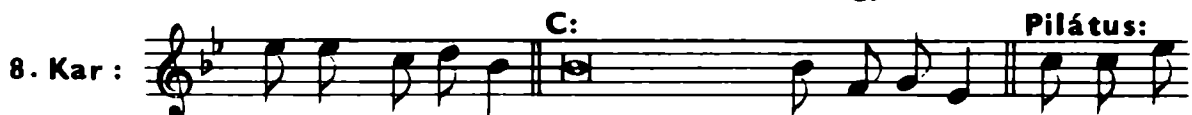
ták ke-zé-be Jé-zust . A főpapok azonban felizgat-ták a tö-me-get, hogy in-

kább Barrabás elbocsátá-sát kér-je. Pilátus azért újra meg-kér-dez-te: Mit te-

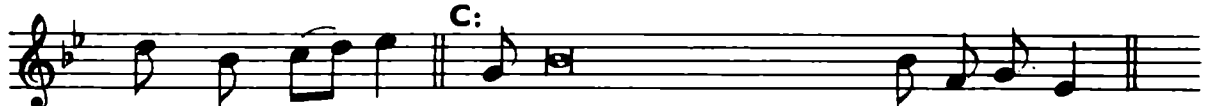

gyek te-hát vé-le , a zsi-dók ki-rá-lyá - val ? A-zok így ki-ál-tot-tak :

8. Kar :

Ke-reszt-re vé-le ! Pilátus megkérdez-te tő-lük : De hát mi

rosz-szat mű - velt ? De azok még erősebben ki-ál-toz-tak :

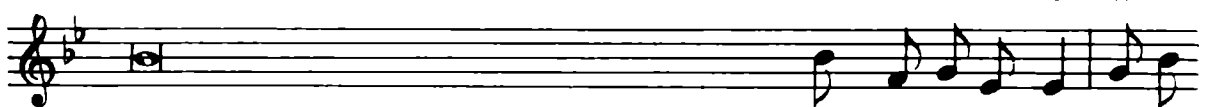

9. Kar :

Ke-reszt-re vé-le ! Pilátus kedvére akart tenni a nép-nek,

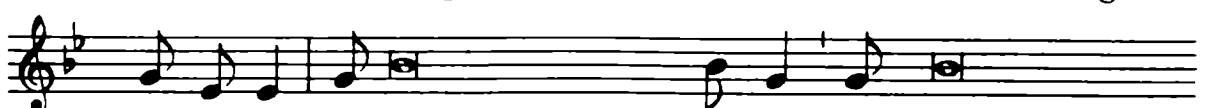
és kedvükért szabadon bocsá - tot-ta Bar-ra-bást , Jézust pedig

megostoroztatta , és átadta nekik , hogy kereszt-re fe-szít-sék . A ka-

tonák a helytartóság udva-rá-ba vit-ték , és összehívták az e - gész

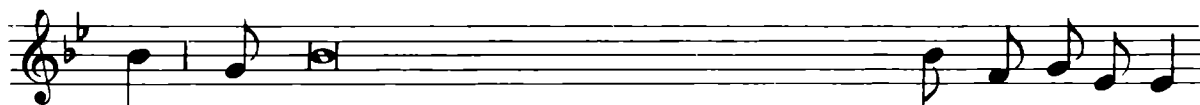
csa-pa - tot . És bíborruhába öltöztették őt , majd tövisből font

ko-ro-nát tet-tek a fe-jé-re , és kö-szönt-get-ni kezd-ték :

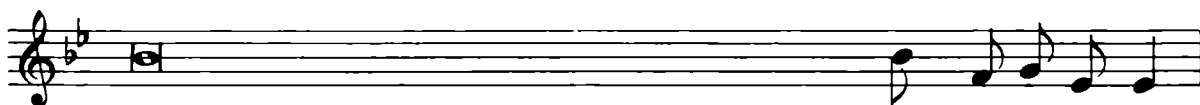
Üd-vöz-légy , zsi-dók ki-rá-lya ! A fe-jét nád-dal ver-

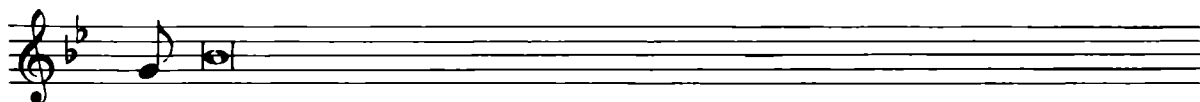
ték , majd leköpdösték , és térdet hajtogatva hódol-tak e-lőt-te .

És miután így kigúnyol-ták , a bíborruhát le-vet-ték ró-la , majd

ráadták saját ruháit , és kivezették , hogy kereszt-re fe-szít-sék .

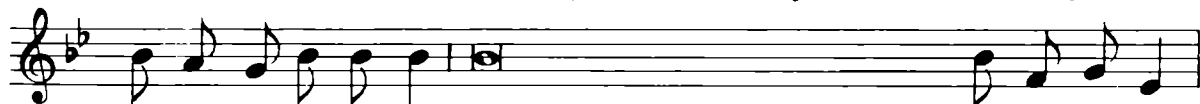
Egy arramenő embert , a Kirenei Simont , Sándor és Rufusz

aty-ját , ki ép-pen ar-ra jött a me-ző-ről , kényszerítették , hogy

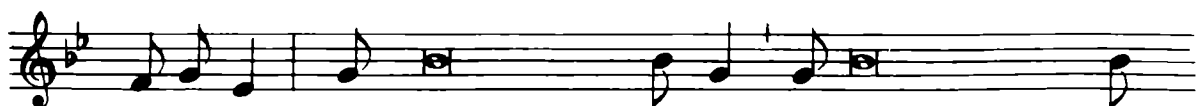
vi-gye a ke-reszt-jét . Majd kivezették Jézust a vesz-tőhely-re ,

ez volt a Gol-go-ta , latinul Kálvária , ami Koponya he-lyet je-lent .

Ott mirrhával kevert bort kí-nál-tak ne-ki , de Jézus nem fo-

gad-ta el . Majd keresztre feszítet-ték , és ruháin megosztottak

sor-sot húz-va, hogy ki-nek mi jus-son. Három óra volt, amikor
 ke-reszt-re fe-szi-tet-ték. Vétkének címét így írták fölé-je egy
 táb-lán: A zsi-dók ki-rá-lya. Két gonosztevőt is fölfeszítettek ve-le
 e-gyütt, az egyiket jobbfelől, a mási-kat bal-fe-lől. Így beteljese-
 dett a Szent-i-rás sza-va: A gonosztevők kö-zé so-rol-ták. A já-
 rókélők pedig káromolták, és fejüket csóválva mon-do-gat-ták:

11. Kar:

Há! Te, aki lerontod az Is-ten temp-lo-mát, és harmadnapra
 föl-é-pí-ted; hát sza-ba-dítsd meg ma-ga-dat, és szállj le a ke-
 reszt-ről. A főpapok és írástudók hasonlóképpen gú-nyo-lód-tak:

12. Kar:

Má-so-kat meg-men-tett, de magát nem tudja meg-men-te-ni.
 A Messiás, Izrael ki-rá-lya, száll-jon le most a ke-reszt-ről,

hadd lás-suk, és hig-y-gyünk! És ugyanigy szidalmazták őt a-zok is,

akiket vele együtt feszítet-tek ke-reszt-re. Dél-től kezdve pedig

dé-lu-tán há-rom ó-rá-ig, sötétség támadt az e-gész föl-dön

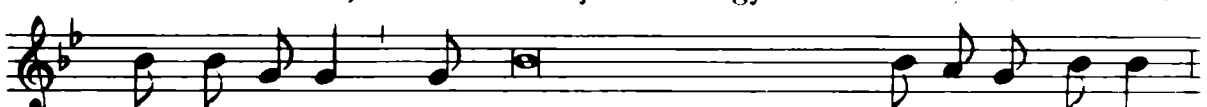

Délután három ó-ra táj-ban Jézus fölkiáltott nagy szó-val:

Jézus:
É-li, É-li, lam-ma sza-bak-tá-ni? Ez ma-gya-rul így

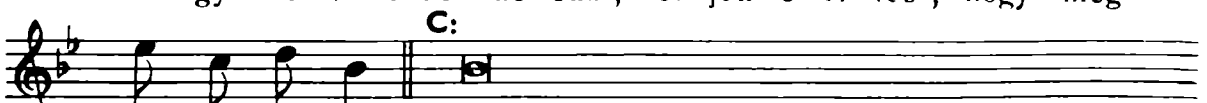
Jézus:
hang-zik: Én Is-te-nem, én Is-te-nem! Mért hagy-tál el en-gem?

Az ottállók közül né-há-nyan hal-lot-ták, és meg-je-gyez-ték:

13. Kar:
Lám, Íl-lést hív-ja. Az egyik odafutott, ecetbe mártott

egy szi-va-csot, majd nádszál végére tűzve inni a-dott ne-ki,

Katona:
és így szólt: Hadd lás-suk, el-jön-e Íl-lés, hogy meg-

sza-ba-dít-sa! Jézus pedig hangosan fölkiáltott,

és ki-le-hel-te lel-két.

Letérdelünk, rövid ideig csendben elmélkedünk,

majd folytatjuk:

A templom függőnye ek-kor szét-sza-kadt fölülről egészen az

al-já-ig. A százados, aki ott állt szem-ben Jé-zus-sal, és lát-ta,

hogy nagy kiáltással kiadta lel-két, azt mond-ta: Ez az ember

valóban az Ís-ten Fi-a volt.

Amennyiben a passió rövidebb formáját kellett énekelnünk,

úgy evvel fejezzük be.

Asz-szo-nyok is vol-tak ott, kik messziről nézték az e-gé-szet.

Ott volt köztük Mária Mag-dol-na, és Mária, a fiatalabb Jakabnak

és Jó-zsef-nek az any-ja, és Sza-ló-mé. Ők már Galileában is

ve-le tar-tot-tak, és szol-gál-tak ne-ki. Ott volt még sok más
asz-szony is, kik vele együtt mentek föl Je-ru-zsá-lem-be .
És mikor már estére járt az i-dő, mert készület-nap, vagyis szom-
bat e-lőtt va-ló nap volt, jött egy előkelő tanácstag, Arimateai
József, aki maga is várta az Is-ten or-szá-gát. Ez bátran bement
Pilátushoz, és elkérte Jé-zus tes-tét. Pilátus csodálkozott, hogy
Jé-zus már meg-halt. Hi-vat-ta a-zért a szá-za-dost, és
megkérdezte, való-ban meg-halt-e ? És amikor megtudta a
szá-za-dos-tól, hogy i-gen, akkor kiadatta a holttes-tet Jó-
zsef-nek. Ő pedig gyolcsleplet vá-sá-rolt, majd le-vet-te
Jé-zust a ke-reszt-ről, a gyolcslepelbe göngyölte, és sziklába

vágott sír-bolt-ba te-met-te . A sírűreg bejárata elé
kö-vet hen-ge-rí-tett . Mária Magdolna pe-dig, és Má -
ri-a , Jó-zsef any-ja néz-ték , hogy ho-vá te-met-ték .

VIRÁGVASÁRNAPI PASSIÓ

Szent Lukács szerint

„C” évben

Lk 22,14 — 23,56

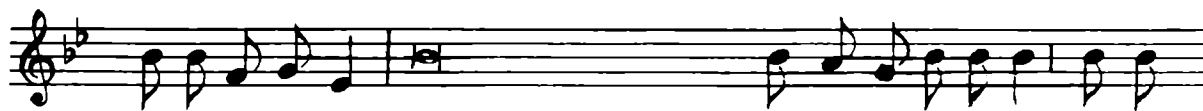
rövidebben 23,1 — 49

Rövidebb formában lásd: 59. o.

C: (Evangelista, kántor)

A mi Urunk Jézus Krisztus kin-szenve-dé-se Szent Lukács evan-

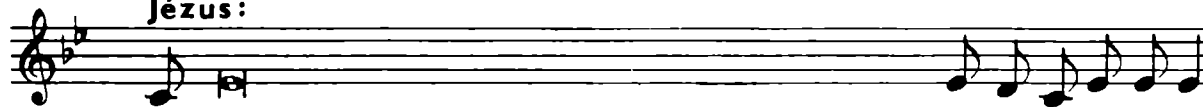

gelis-ta sze-rint. Amikor eljött a husvéti va-cso-ra ó-rá-ja, Jé-zus

asztalhoz ült a tizenkét apostol-lal e-gyütt. És Jé-zus így szólt né-kik:

Jézus:

Vágy-va vágytam arra, hogy elfogyasszam veletek ezt a hus-vé-ti va-cso-rát,

mi-e-lőtt még szen-ved-nék. Bi-zony mon-dom nék-tek, hogy töb-bé

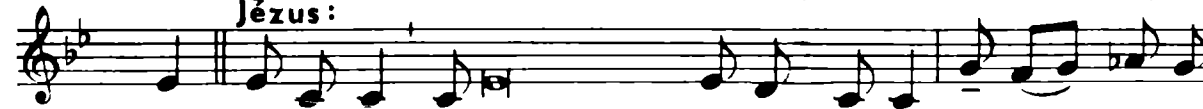

már nem eszem hus-vé-ti bá-rányt, míg be nem teljesedik az Is-ten

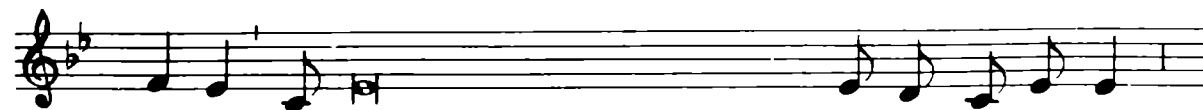

or-szá-ga. És azután fogta a kely-het, majd hálát adott, és így

Jézus:

szólt: Ve-gyé-tek és osszátok el maga-tok kö-zött. Bi-zony mon-dom

nék-tek: hogy nem iszom a szőlő terméséből ad-dig a nap-ig,

C:
míg el nem jön az Is-ten or-szá-ga. Most a kenyeret vet-te a ke-zé-be,

majd hálát adott, megtörte, odanyújtotta nekik, és így szólt :
Jézus:

Ez az én tes-tem, amelyet érte-tek a-dok. Ezt cselekedjétek az én

C:
em-lé-ke-ze-tem-re A vacsora után ugyanígy fog-ta a kely-het

Jézus:
és így szólt: Ez a kehely az új szövetség az én vé-rem-ben ,

amelyet érte-tek on-tok. De néz-zé-tek, az áruló keze velem van

az asz-ta-lon. Az emberfia u-gyan el-megy, úgy, a-mint el van

vé-gez-ve. De jaj an-nak az em-ber-nek, a-ki őt el-á - rul-ja .

C:

A tanítványok erre kérdezgetni kezd-ték egy-mást, hogy ki volna közöttük
az, a-ki ezt meg-te-szi. És ver-sen-gés is tá-madt köz-tük, hogy me-

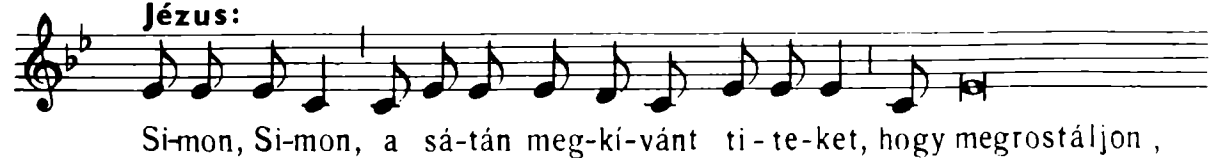
lyi-kük na-gyobb. Ő azonban így szólt hoz-zá-juk :

Jézus:

Az uralkodók zsarnokoskodnak né-pü-kön, és akik hatalmat gyako-rol-
nak raj-tuk, jötevőiknek hivat-ják ma-gu-kat. Köz-te-tek ne így
lé-gyen, hanem a legnagyobb legyen olyan, mint a leg-ki-sebb,
és az előljáró olyan, mint a szol-ga. Mert ki nagyobb: aki asztal-
nál ül, vagy a-ki föl-szol-gál? Ugye az, aki az asz-tal-nál ül?
Én még-is úgy va-gyok köz-te-tek, mint a-ki szol-gál. De ti vagy-tok
a-zok, kik megpróbáltatásaimban kitartotta-tok vé-lem. Én a - zért
nek-tek a-dom az országot, mint ahogy Atyám nekem ad-ta, hogy
országomban asztalomnál e-gye-tek és i-gya-tok és trónon ülve
ítéljétek Izra-el ti-zen-két tör-zsét. Az Úr így foly-tat-ta:

Jézus:

Si-mon, Si-mon, a sá-tán meg-kí-vánt ti-te-ke-t, hogy megrostáljon,

mint a bú-zát. Én azonban imád-ko-z-tam ér-ted, hogy meg ne
 fogyatkoz-zék hi-ted, és ha majd egy-kor meg-tér-tél,
 meg-e-rő-sítsd a-tyád fi-a-it. De Pé-ter így szólt: U-ram,
 ké-szen vagyok ar-ra, hogy börtön-be, sőt halál-ba men-jek vé-led.
 Jézus azonban így vá-la-szolt: Pé-ter mon-dom né-ked,
 még ma, mielőtt a ka-kas szól-na, már háromszor tagadod le,
 hogy is-mersz en-gem. És azután tovább be-szélt hoz-zá-juk:
 Amikor erszé-ny, tariszn-ya és saru nél-kül küld-te-lek ti-te-ket,
 hi-ány-zott-e nek-tek va-la-mi? Ők pe-dig fe-lel-ték:
 1. Kar. Sem - mi sem. És Jé-zus így foly-tat-ta: Most azon-
 ban, akinek erszé-nye van, vi-gye ma-gá-val, és hason-lóképpen a táskát is.

Akinek nincs, ad-ja el kön-tő-sét és ve-gyen kar-dot .

Bi-zony mondom nék-tek: Meg kell valósulnia annak, a-mit az

Í-rás mond: A gonosztevők kö-zé so-roz-ták. Mert a-mi fe-lő-

lem szól vé-get ér. A tanítványok azonban köz-be-szól-tak:

2. Kar U-ram, nézd, van itt két kard . Ő azonban csak annyit

szólt né-kik : E - - - lég . Ezután kiment, és szokása

szerint az Olajfák he-gyé-re tar-tott. A tanítványok is kö-vet-ték.

Amikor odaért, így szólt hoz-zá-juk: I-mád-koz-za-tok, hogy

ki-sér-tés-be ne es-se-tek. És aztán mintegy kőhajításnyira

el-tá-vo-zott tő-lük és térdreborulva így kö-nyör-gött :

A - - - tyám , ha lehetséges, vedd el tőlem ezt a kelyhet,

C:

de ne az én akaratom teljesed-jék, ha-nem a ti-éd. Ak-kor

megjelent egy an-gyal az ég-ből, és meg-e-rő-si-tet-te. Majd

halálfélelem vett e-rőt raj-ta, és még buzgóbban i-mád-ko-zott.

És verej-té-ke o-lyan lett, mint a földre hulló vér-nek csepp-je-i.

Majd föl-kelt az imádságtól, és tanítványaihoz ment, de al-va

ta-lál-ta ő-ke-t a szomorúságtól ki-me-rül-ten. És így szólt

Jézus:

rá-juk: Mi-ért a-lusz-tok? Kel-je-tek föl, és i-mád-koz-za-tok,

C:

hogy ki-sér-tés-be ne es-se-tek! Még beszélt, amikor

megjelent egy csa-pat, melyet Ju-dás ve-ze-tett, egy a ti-zen-

ket-tő kö-zül. Jézushoz lépett, hogy meg csó kol ja. Jézus erre

Jézus:

így szólt hoz-zá: Ju-dás, csókkal árulod el az Ember-fi-át?

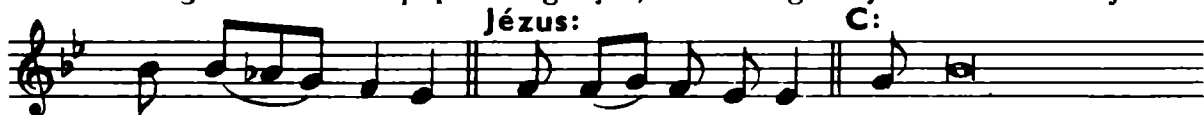
Mikor tanítványai lát-ták, hogy mi ké-szül , meg-kér-dez - ték :

U-ram, kö-zé-jük vág-junk-e kard-dal ? Az egyikük máris

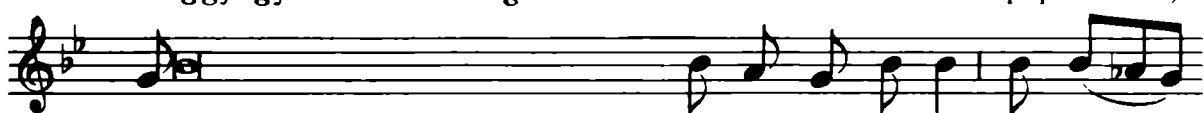
megtámadta a főpap szol-gá-ját, és le-vág-ta jobb fü-lét. De Jé-zus

így szólt rá-juk: Hagy-já - tok ab-ba. Majd megérintette és

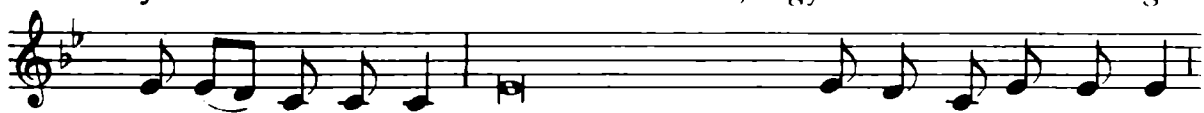
meggyógyította a szol-ga fü-lét. Az ellene kivonuló főpapok-nak ,

a templomörség előljáróinak és a vé-nek-nek pe-dig így szólt

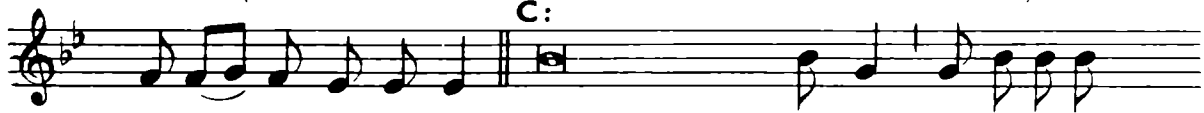
Jé-zus : Mint va-la-mi rab-ló el-len, úgy vonultatok ki dorongok-

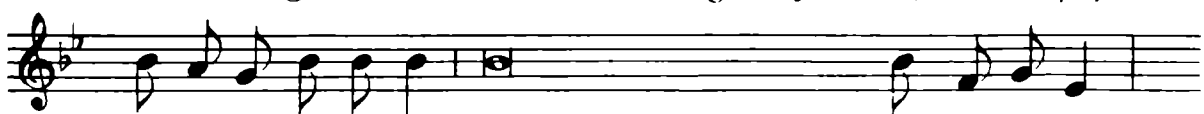
kal és kar-dok-kal ! Naphosszat veletek vol-tam a templomban,

és mégsem emeltetek rám ke-zet. De ez a ti ó-rá-tok, és a

ső-tét - ség ha-tal-ma . Akkor elfogták Jé-zust, és a főpap

há-zá-ba ki-sér-ték, Péter pedig messziről követ-te ő - ket .

Ott az udvar közepén tü-zet rak-tak , és kö-ré-je ül-tek . Pé-ter

is le-ült kö-zé-jük . Egy cselédlány meglátta, hogy ott ül a tűz-nél,

Szolgáló: C:
szemügyre vette, és meg-je-gyez-te: Ez is vé-le volt . De ő ta-gadta:

Péter: C:
Asszony, én nem ismerem azt az em-bert. Majd röviddel ezután

Szolga:
meglátta őt egy má-sik, és így szolt hoz-zá : Te is kö-zé-jük

C: **Péter:**
tar-to-zol . De Pé-ter ta-gad-ta: Em-ber, nem tar-to-zom kö-zé-jük.

C: **Szolga:**
Ám a-lig telt el egy ó-ra , és valaki ismét bi-zony-gat-ta: De bi-zony

C:
ez is ve-le volt , mert hiszen Galileá-ból va-ló . De Pé-ter uj-ra

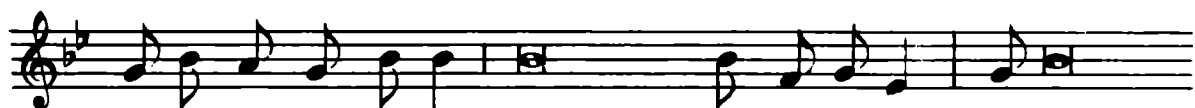
Péter: **C:**
ta-gad-ta . Em-ber, nem tu-dom mit be-szélsz. Még be-szélt ,

máris megszólalt a ka-kas . Az Úr erre megfordult, és rátekin-tett

Pé-ter-re . Péter akkor visszaemlékezett, hogyan mondta az Úr :

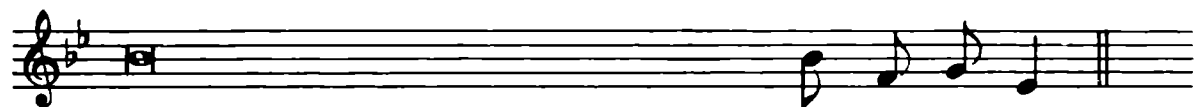
Még ma, mielőtt a ka-kas szól-na, háromszor tagadsz meg en-gem.

És ki-men-vén Pé-ter , keserves sírás-ra fa-kadt . Az emberek,

akik ő -riz-ték Jé-zust, csúfot üztek belőle és bán-tal-maz-ták .

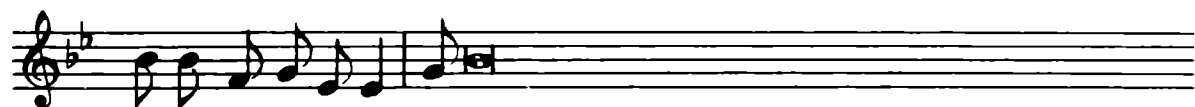

Szemét bekötötték , arculütötték és kér-dez-get-ték :

4. Kar:

Ta-láld el, ki ü-tött meg té - ged? És aztán mindenféle szi-

dalommal il-let-ték. És amint megvirradt, összegyűltek a nép vénei, a főpapok

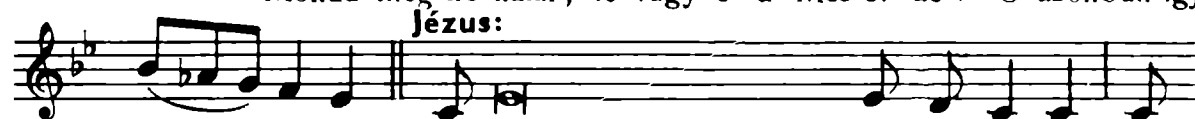

és az írás-tu-dók, és tanácsuk elé álli-tot-ták Jé-zust , és így szól-tak:

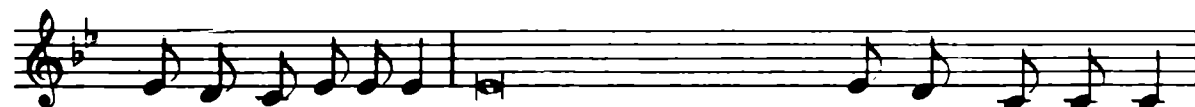
5. Kar:

Mondd meg né-künk , te vagy-e a Mes-si-ás ? Ő azonban így

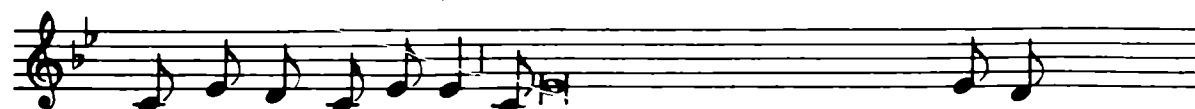

Jézus:

szólt né-kik : Ha megmondom , nem hiszitek el né-kem . Ha

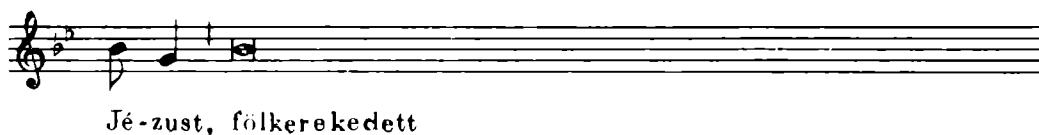
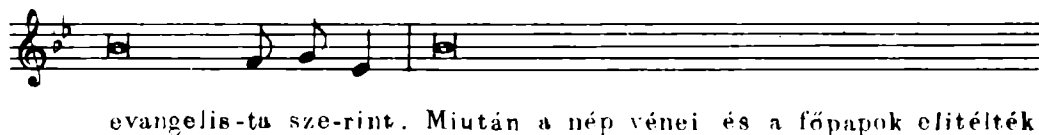
kér-dez-lek ti-te-ket , nem feleltek és nem bocsát-tok sza-ba-don .

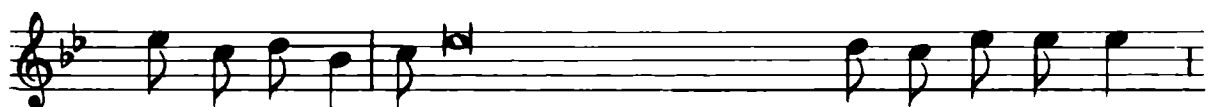

De mos-tan-tól fog-va az Emberfia a mindenható Is-ten

*Amennyiben a passió rövidebb formáját kell énekelnünk,
itt kezdjük :*

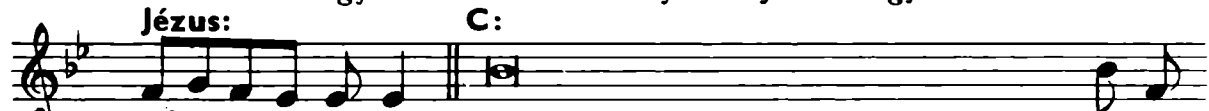
nem-ze-tün-ket, és megtiltja, hogy adót fizessünk a csá-szár-nak,

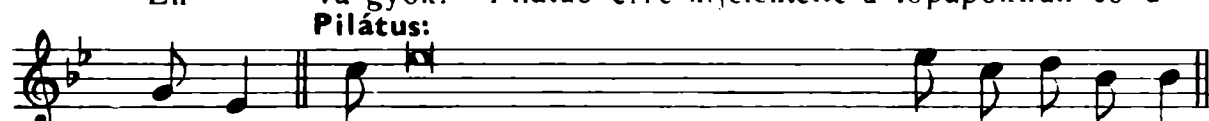
és azt mondta, hogy ő a Messi-ás-ki-rály. Pilátus megkérdez-te

tő-le: Te vagy a zsi-dók ki-rá-lya? Jé-zus így vál-la-szolt:

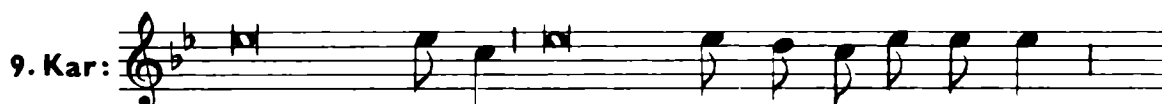
Én va-gyok. Pilátus erre kijelentette a főpapoknak és a

nép-nek: Én semmi vétket sem találok ebben az em-ber-ben.

De azok mindig erő-seb-ben vá-dol-ták

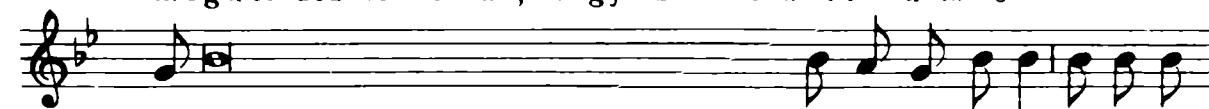
Lá-zi-tja a né-pet tanítva egész zsi-dó-or-szág-ban,

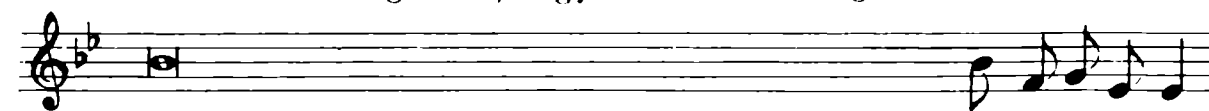
Galileától kezdve e-gész i-dá-ig. Ennek hallatára Pilátus

megkér-dez-te tő-lük, hogy Ga-li-le-á-ból va-ló-e?

És amikor megtudta, hogy Heródes orszá-gá-ból va-ló, elküldte

Heródeshez, aki éppen Jeruzsálemben tartózkodott azokban a na-pok-ban.

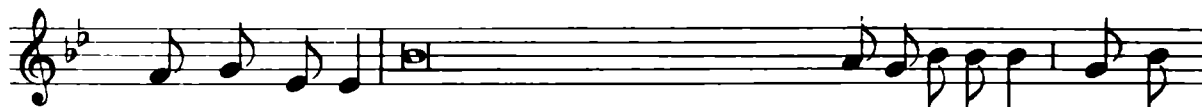
Jézus láttára Heródes na-gyon meg-ö-rült . Már régóta szerette volna

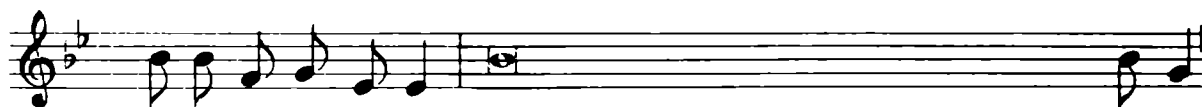
öt lát-ni, mert so-kat hal-lott ró-la, és azt remélte, hogy valami csodát

tesz sze-me lát-tá-ra . Hosz-sza-san fag-gat-ta, de Jézus feleletre

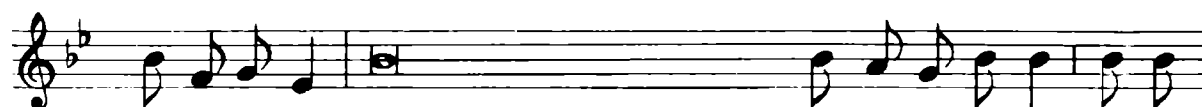
sem mél-tat-ta . Odajöttek pedig az írástudók és a fő-pa-pok , és szün-

te-le-nül vá-dol-ták . Heródes akkor udvarával együtt kigúnyolta őt,

majd csúfságból felöltöztette fe-hér ru-há-ba, és aztán visszaküldte

Pi-lá-tus-hoz . Aznap Heródes és Pilátus jóba-rá-tok let-tek , e-lőbb

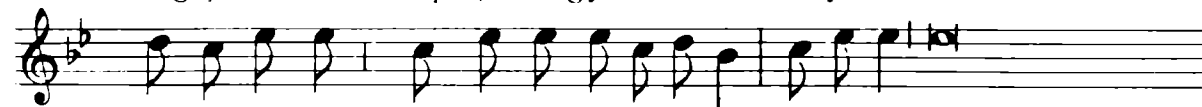

ugyanis harag-ban vol-tak . Pilátus ismét összehívta a főtanács

Pilátus:

tag-ja-it és a né-pet, és így szólt hoz-zá-juk : Elém vezettétek

ezt az em-bert, mint a nép lá-zí-tó-ját . És í-me én mindnyájatok

előtt kihallgattam őt, de az ellene fölhozott vá-dak kö-zül

egyben sem talál - tam vét - kes - nek . De Heródes sem , mert hoz - zá

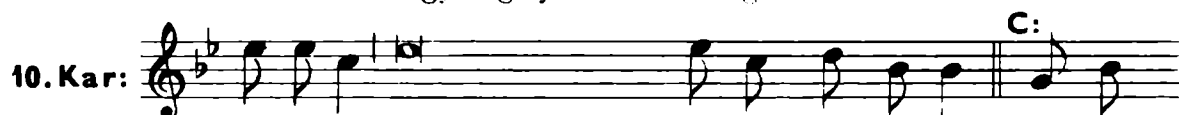
küld - te - lek ti - te - ket , és íme semmi főbenjáró dolog nem bizo - nyult rá - ja .

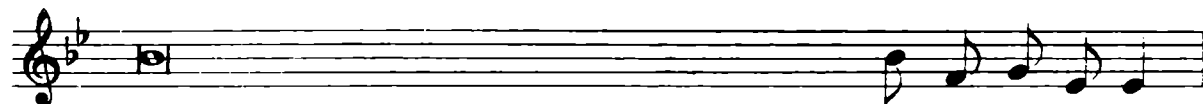
Megfenyítem tehát , és szaba - don bo - csá - tom . Az ünnep napján szabadon

kellett bocsátania egy fog - lyot . A tömeg akkor kiáltoz ni kez - dett :

10. Kar: El ve - le ! Bocsásd szabadon ne - künk Bar - ra - bást . Azt a

városban történt fölkelés és gyilkosság miatt vetet - ték börtön - be ,

Pilátus ismét hoz - zá - juk for - dult , mert sza - ba - don

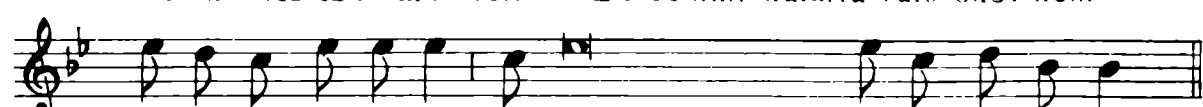
akarta bocsáta - ni Jé - zust De azok tovább or - di - toz - tak :

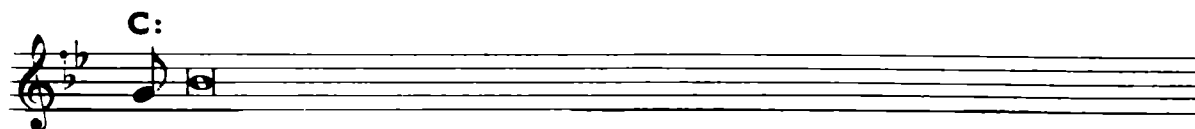
11. Kar: Fe - szítsd meg őt ! Pilátus harmadszor is meg - kér - dez - te :

Pilátus: De mi rossz - sat mű - velt ? Én semmi halálra való okot nem

ta - lál - tam ő - ben - ne , de megfenyítem és szaba - don bo - csá - tom

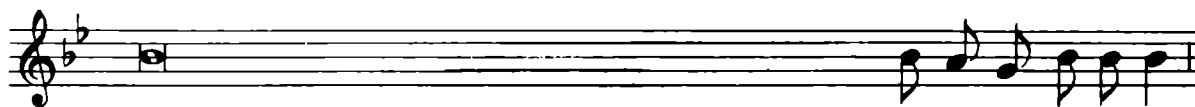
Ők azonban nem tágitottak , és hangos kiáltozással követelték, hogy

fe-szít-se ke-reszt-re . A lármájuk egyre e-rő-sö-dött . Pilátus

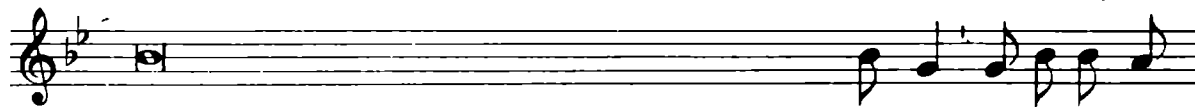
er-re ugy dön-tött , hogy le-gyen meg , amit kí-ván-nak . Így

szabadon bocsátotta azt , aki lázadás és gyilkosság mi-att volt börtönben,

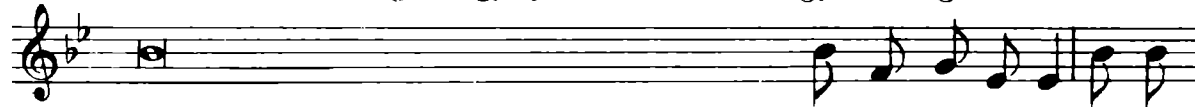
Jézust pedig kiszolgáltat-ta ne-kik . És miközben elvezették, megállí-

tottak egy bizonyos cirenei Simont, ki a mezőről jött, és rá-tet-ték

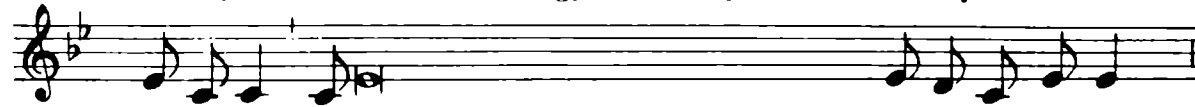
a ke-resz-tet, hogy vi-gye Jé-zus u-tán . Nagy tö-meg kö-vet-te ,

köztük asszonyok is, akik siránkoztak és jajgat-tak mi-at-ta . Jé-zus

hozzájuk fordult és így szólt Jeruzsálem leányai, ne miattam

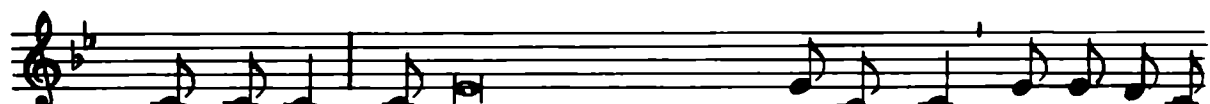

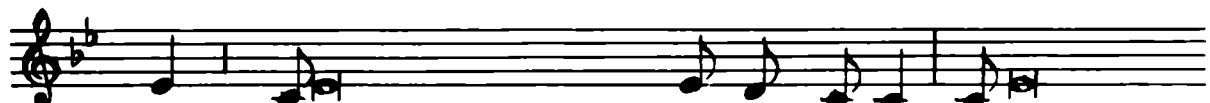
sir-ja-tok, de sírjátok inkább magatok és gyermeke-i -tek mi-att ,

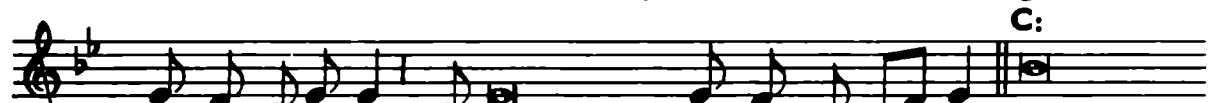

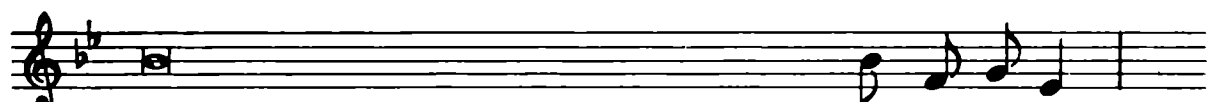
mert jönnek majd napok, amikor azt fog -ják mon-da-ni :

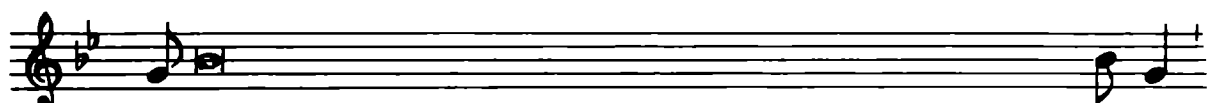

Boldogok a magtalanok és az asszonyok, kik nem szültek és nem

szop-tat-tak: Majd akkor azt kiáltják a hegyek-nek: Sza-kad-ja-tok

ránk! És a domboknak: Takarjatok el min-ket. Ha így tesznek a

zöl-de-lő fá-val, az elszáradtnak mi lesz a sör-sa? Jézussal e-

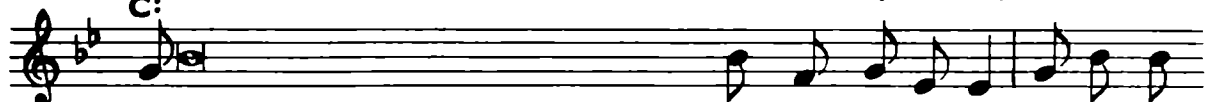

gyütt kivittek két gonosztevőt is, hogy kivégez-zék ő-ket.

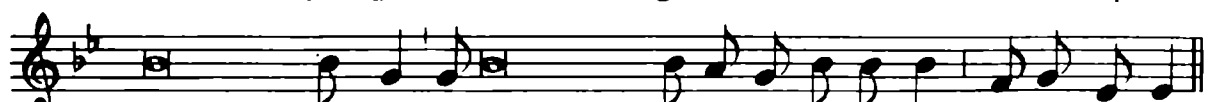

És amikor arra a helyre értek, amelynek Koponyahely a ne-ve,

keresztre feszí-tet-ték Jé-zust, és ugyanígy a gonosztevőket is,

az egyiket jobbról, a mási-kat bal-ról. Akkor így szólt Jé-zus:
Jézus:

A - tyám, bocsáss meg ne-kik, mert nem tud-ják, hogy mit tesznek.

A katonák pedig sorshuzással megosztó-ztak ru-há-in. A nép bá-

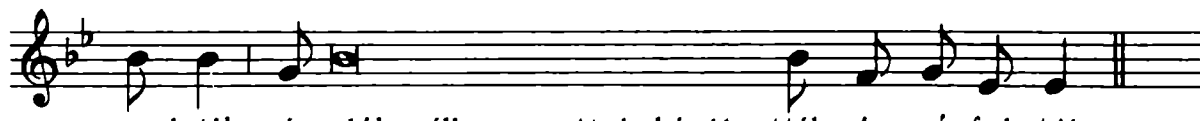

mészkodva állt ott, a főtanács tagjai pe-dig gú-nyolták, és így szóltak:

Másokat megszabadí-tott, ha ő a Messiás, az Isten vá-lasz -

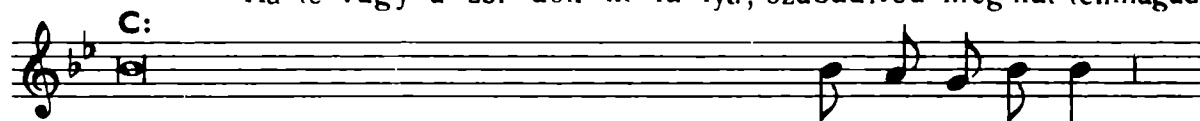
tott Krisz-tu-sa, mentse meg sa-ját ma-gát. A katonák is gú-

nyol-ták és elébe állva ecettel kínálhatták és csú-fol-ták :

Ha te vagy a zsi-dók ki-rá-lya, szabadítsd meg hát tenmagad.

Feje fölé egy görög, latin és héber nyelven írt táb-lát tet-tek :

Ez a zsi-dók ki-rá-lya. Az egyik megfeszített gonosztevő is

káromolta e-zen sza-vak-kal : Ha te vagy a Mes-si-ás, hát

szabadítsd meg magadat és min-ket is. A másik azonban feddő

sza-vak-kal rá-szólt : Nem félsz az Is-ten-től ? Hiszen te magad,

is ugyanazt a bünte-tést szen-ve-ded. Mi u-gyan mél-tán,

mert tetteink jogos bünte-té-sét vesszük, de ez semmi ros-z-szat

C: **Jobb lator:**

sem tett . És aztán Jé-zus-hoz for-dult . U-ram , em-lé-kez-zél meg

C:

ró-lam , ha majd or-szá-god-ba ér-ke-zel . Erre Jézus így

Jézus:

vá-la-szolt : Bi-zony mon-dom né-ked ; ma vé-lem le-szel az

C:

ég-ben . Dél-tájban sötétség támadt az e-gész föl-dön dél-u-tán

há-rom ó-rá-ig . A nap elsötétedett , és a templom függőnye közé-

pen ket-té-ha-sadt . Jézus akkor fölkiáltott nagy szó-val :

Jézus: **C:**

A - tyám , ke-zed-be a-ján - lom lel-ke-met . És e-zek-vel a

sza-vak-kal ki-le-hel-te lel-két .

*Letérdeliünk, rövid ideig csendben elmélkedünk,
majd folytatjuk :*

A történetek láttára a százados Istent magasztal-va mond-ta :

Százados: **C:**

Ez az ember való-ban i-gaz volt . Az egész tömeg , amely ott volt e jele-

net-nél, és szemtanuja volt annak, a-mi tör-tént,
mel-lét ver - ve ment ha - za Az ismerősei pedig
és az asszonyok, akik Galile - á - ból ki-sér - ték,

*Amennyiben a passió rövidebb formáját kellett
énekelnünk, úgy itt fejezzük be:*

tá-vo-labb áll-va szem-lél - ték mind - ezt
távolabb állva szemlél-ték mind-ezt. És íme, volt egy
József nevű tanácsos, derék és igaz ember, ki Arimateából,
Júdea egyik váro-sá-ból szár-ma-zott, és maga is várta
Is-ten or-szá-gát. A főtanács határozatával és eljárásával
nem ér-tett e-gyet. Ő bement Pilátushoz, és elkérte
Jé-zus tes-tét. Aztán le-vet-te, lepelbe takarta,

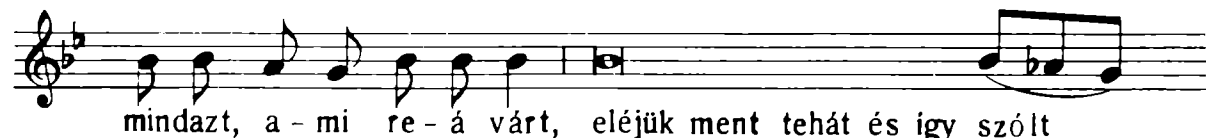
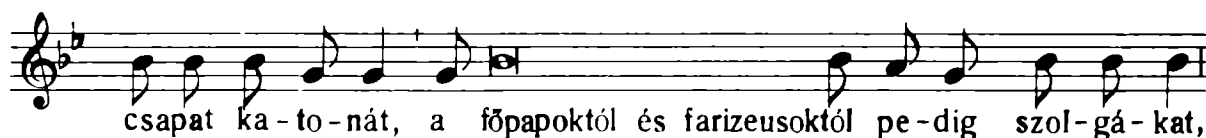
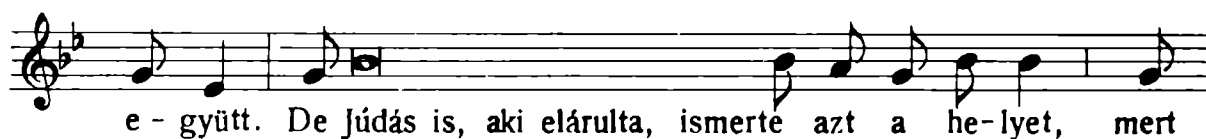
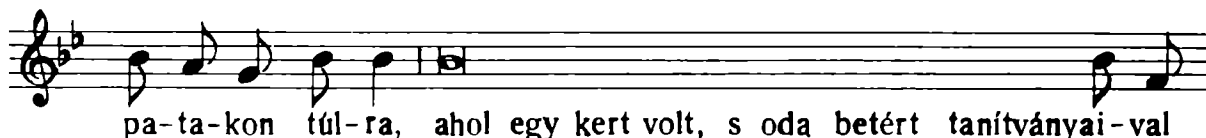
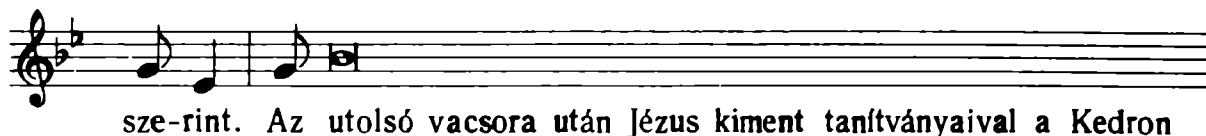
és egy szikla-sír-ba he-lyez-te, amelybe még senkit sem
te-met-tek. A ké-szü-let nap-ja volt, és már égtek a
szomba-ti fé-nyek. És vele mentek a Galileából jött
asszonyok is, hogy lás-sák a sír-he-lyet, s hogy hogyan
temetik el a tes-tét. És hazatértükben illatszereket
és illatos o-la-jat vet-tek, a szombatot azonban a
tör-vény sze-rint csend-ben töl-töt-ték.

NAGYPÉNTEKI PASSIÓ

Szent János szerint

C: (Evangelista, kántor)

Jn 18,1 - 19, 42

Jézus: **C:**
Én va-gyok. Ott állt pe-dig kö-zöt-tük Judás is, a - ki

el-á-rul-ta. Amint tehát azt mondta: Én vagyok, meghátráltak és a

földre es-tek. Ő újra megkérdezte te-hát tő - lük:

Jézus: **C:**
Kit ke-res - tek ? A-zok pe-dig fe-lel - ték:

2. Kar. **C:** **Jézus:**
A ná-zá-re-ti Jé-zust. Jé-zus így folytatta: Mondtam már

nektek, hogy én vagyok. Ha te-hát en-gem ke-res-tek, en-ged-jé-tek

C:
el e-ze-ket. Így teljesült be, a-mit mondott, hogy: Senkit sem

veszítettem el azokból, akiket ne-kem ad - tál. Simon Péternél azonban

kard volt, kirántotta, és a főpap szolgálá-já-ra sujtott, és levágta an - nak

jobb fü-lét. A szolgának Málkus volt a ne-ve. Jézus azonban

Jézus:
rá-szolt Pé-ter-re: Tedd vissza hüvelyé - be kar-dó-dát .

C:
Ne üritsem ki a kely-het, melyet az Atya a - dott né - kem? A csa-pat

tehát, az ezredes és a zsidó őrség elfogta Jézust, és megkötözte, és

e-lő-ször An-nás-hoz vit-ték, mert ő apósa volt Kaifásnak, aki

ab-ban az év-ben fő-pap volt. Ő adta a zsidóknak azt a ta-ná-csot,

hogy: Jobb, ha egy ember hal meg a nép-ért. Simon Péter és egy

másik tanítvány követ-te Jé-zust. Ez a tanítvány pedig ismerőse volt

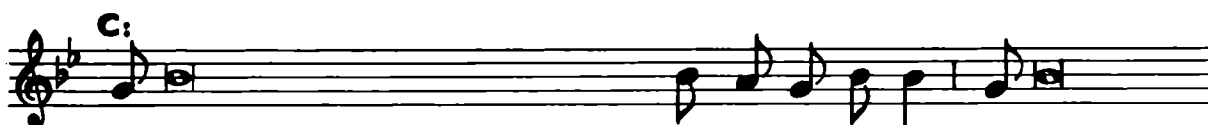
a fő-pap-nak, s így bejutott Jézussal a főpap ud-va-rá-ba. Pé-ter

pedig kint maradt az aj-tó-nál. A másik tanítvány, a főpap isme-rő-se

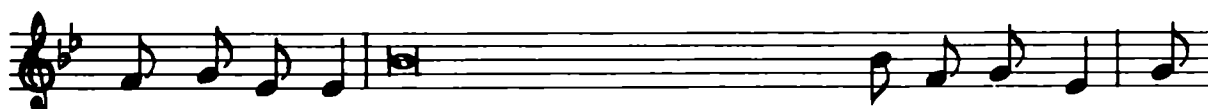
ki-ment, szólt az ajtónállónak és bevit-te Pé-tert. Az ajtóőrő leány

Szolgáló:
közben meg-je-gyez-te: Talán bizony te is ennek az embernek

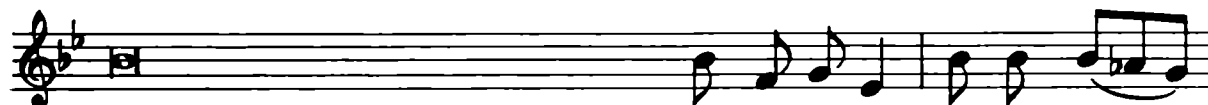
C: Péter:
ta-nít-vá-nya-i kö-zül vagy? Pé-ter így fe-lelt: Nem va-gyok.

A szolgák és a poroszlók a parázsló tűz kö-rül áll-tak, és melegedtek,

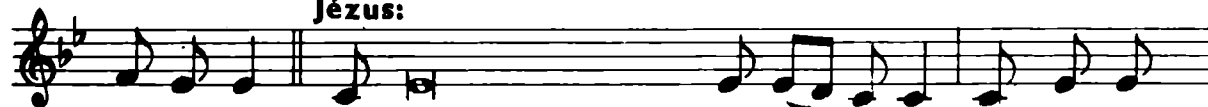

mert hi-deg volt. Péter is közéjük állt, és melegítet-te ma-gát. A

főpap tanítványai és tanítása felől kérdez-te Jé-zust. Jé-zus így

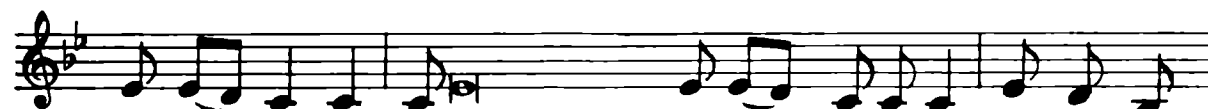
Jézus:

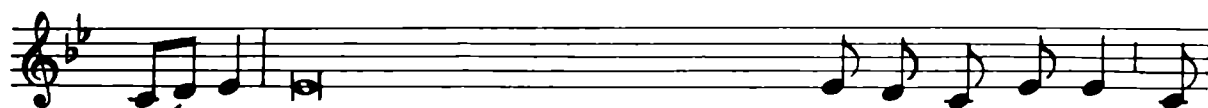
vá-la-szolt: En nyíltan beszéltem a vi-lág e-lőtt. En mindig

a zsinagógában tanítottam és a templomban, ahová a zsidók mind

öss-sze-jön-nek. És titokban semmit sem szó-lot-tam. Mit kér-desz

en-gem? Kérdezd azokat, akik hallották, mit be-szél-tem ne-kik: Ők

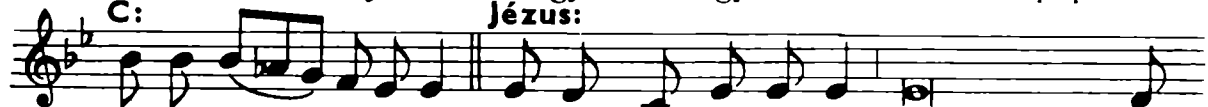

jól tud-ják, hogy mit mondot-tam. E szavakra az egyik ott álló poroszló

Poroszló:

ar-cul ü-töt-te Jé-zust és így szólt: Így fe-lelsz-é a fő-pap-nak?

Jé-zus így vá-la-szolt: Ha rossz-szul szó-lot-tam, bizonyítsd be a

rossz-szat, ha pe-dig jól, mi-ért ütsz en-gem?

C:

Annás akkor megkötözve elküldte őt Kai - fás fő-pap-hoz. Simon

Péter még mindig ott állt és melegítet-te ma-gát. Ujra megkérdezték tő-le:

3.Kar: **C:**

Nemde te is az ő tanítvá-nya-i kö-zül vagy? Péter tagadta és

Péter: **C:**

így szólt: Nem va-gyok. Erre a főpap e-gyik szol-gá-ja, rokona an-

Szolgáló:

nak, akinek Péter levágta a fülét, meg-je-gyez-te: Nem téged láttalak-e

C:

vé-le a kert - ben? De Pé-ter is-mét ta-gad-ta, és erre mindjárt megszó-

lalt a kakas. Kaifástól a helytartóhoz vezet-ték Jé-zust. Ko-ra reg-gel volt.

A zsidók nem mentek be a helytartóság-ra, hogy be ne szennyez-zék ma-

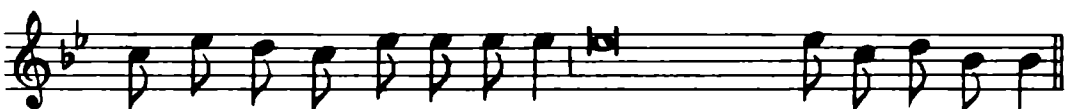
gu-kat, és így megehessék a husvé-ti bá-rányt. Ezért Pilátus jött ki hoz-

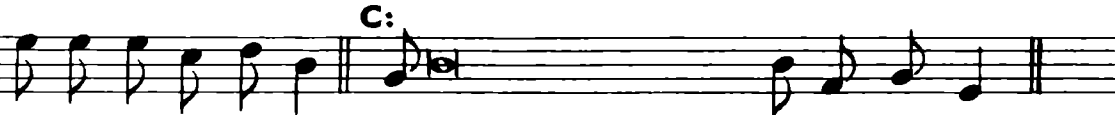
Pilátus:

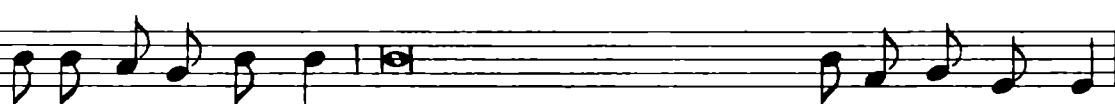
zá-juk, és meg-kér-dez-te: Mivel vádoljátok ezt az em -

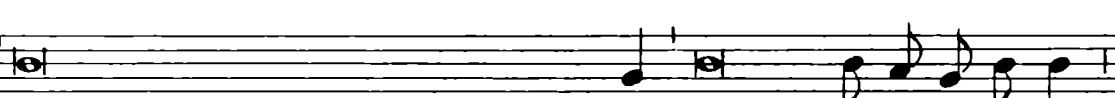
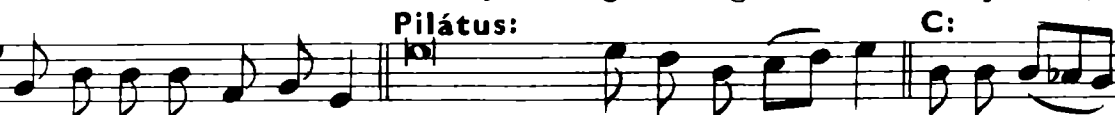
C:

bert ? A - zok így szól - tak :

4. Kar:
Ha nem vol-na go-noszte-vő, nem adtuk volna őt ke-zed-be.

C: **Pilátus:**
Pi-lá-tus ezt mondta: Tartsá-tok meg csak ti őt, és ítélkezzetek róla
C:
tör-vé-nye-tek sze-rint. A zsidók azonban ezt vá-la-szol-ták :

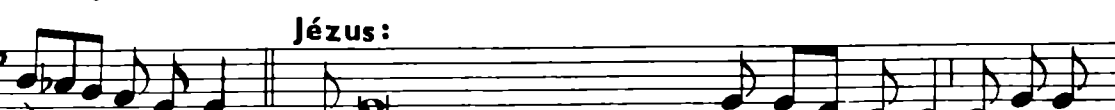
5. Kar:
Nekünk senkit sem sza-bad meg-öl-nünk. Így beteljesedett

a-mit Jé-zus mon-dott, amikor halálának módját elő-re meg-mond-ta.

Pilátus akkor visszament a helytartóságra, maga elé hí-vat-ta Jé-zust,
Pilátus:
és megkérdez-te tő-le: Te vagy-e a zsi-dók ki-rá-lya? Jé-zus így

Jézus:
vá-la-szolt: Te magadtól mondod-e ezt, vagy mások mondták ne-ked

C: **Pilátus:**
ró-lam? Pi-lá-tus er-re ezt mondta: Vajjon zsi-dó va-gyok én?

A saját néped és a főpapok ad-tak ke-zem-be. Mit mí-vel-tél? Jé-zus

Jézus:
így vá-la-szolt: Az én országom nem e világ-ból va-lő. Ha e vi-

lágból volna az én országom, harcra kelnének szolgálaim, hogy ne
kerüljek a zsi-dók ke-zé-re. Ám az én or-szá-gom nem in-nét
C: **Pilátus:** **C:**
va-ló. Pi-lá-tus köz-beszólt: Te-hát ki-rály vagy te? Jé-zus így
Jézus:
vá-la-szolt: I-gen, én ki-rály va-gyok. Én arra születtem és azért
jöt-tem e vi-lág-ra, hogy tanuságot tegyek az i-gaz-ság-ról. És
mindaz, aki az igaz-ság-ból va-ló, hallgat az én sza-vam-ra.
C: **Pilátus:** **C:**
Pi-lá-tus er-re ezt mondta: Mi az i-gazság? E szavak után ismét
Pilátus:
ki-ment a zsi-dók-hoz és ezt mondta ne-kik: Én semmi vétke-t sem
ta-lá-lok ő-ben-ne. Szó-kás a-zon-ban ná-la-tok, hogy húsvétkor vala-
kit szaba-don bo-csássak. Hát a-kar-já-tok-é, hogy el-bo-csás-sam nek-tek
C:
a zsi-dók ki-rá-lyát? De azok újra kiál-toz-ni kezd-tek:

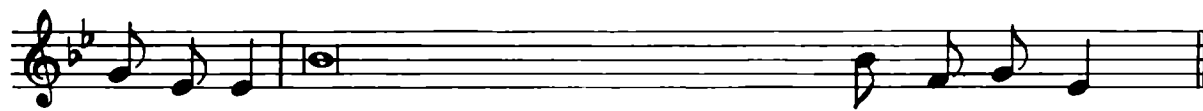
Ne ezt, ha-nem Bar-ra-bást! Barrabás pe-dig rab-ló volt.

Erre Pilátus lefogatta és megostoroztat-ta Jé-zust. A katonák

tővisből koronát fontak, fe-jé-re tet-ték, és bíborszínű kö-penyt

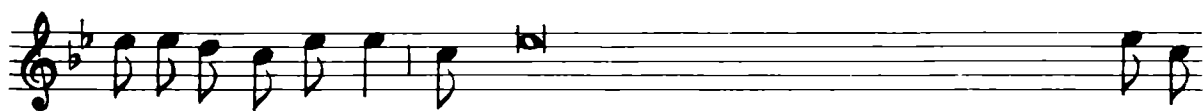
ad-tak rá. Azután eléje járultak és így gú nyo-lód-tak :

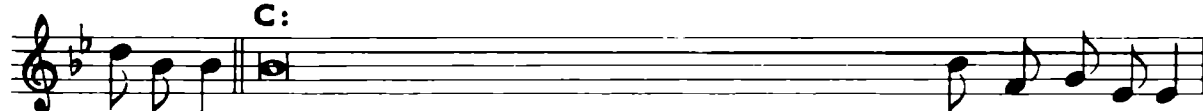
Üdvözlégy, zsi-dók ki-rá-lya! És ar-cul ü-töt-ték.

Pi-lá-tus is-mét ki-ment, és így szólt hoz-zá-juk : Néz-zé-tek,

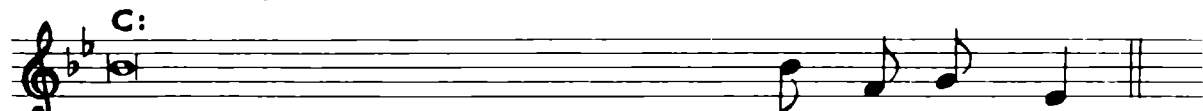
ki-hozom őt nek-tek, hogy megtudjátok, hogy semmi vétet sem talá-lok

ő-benne. Jézus akkor tőviskoronával és bíborköpenyben ki-jött e-lé-jük.

Pilátus azt mond-ta ne-kik : Í-me az em-ber !

Láttára a főpapok és a szolgák kiáltoz-ni kezd-tek :

Feszítsd meg, feszítsd meg őt! Pi-lá-tus azt mond-ta :

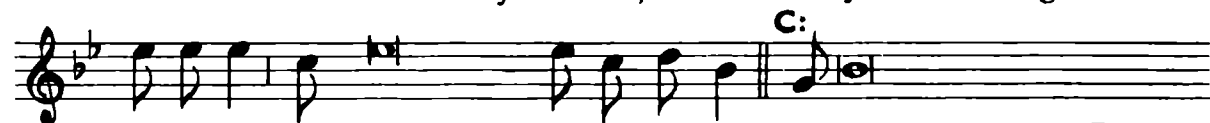
Vegyé-tek át, és ti feszít-sé-tek ke-resztre, mert én semmi vétket

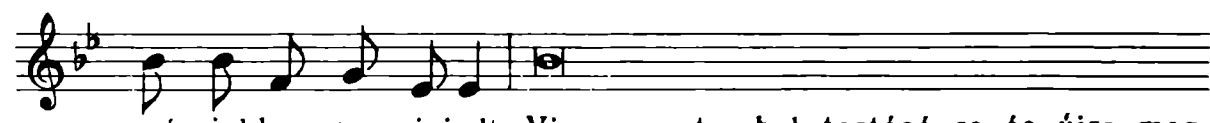
sem talá-lok ő-ben-ne. De a zsidók nem tá-gít-tot-tak:

Nekünk törvényünk van, és a törvény szerint meg kell

halni-a, mert Isten fiává tet-te ma-gát. E szavak hallatára Pilátus

még jobban meg-i-jedt. Visszament a helytartóságra és újra meg-

kérdez-te Jé-zust: Honnét va-ló vagy te? De Jé-zus nem fe-lelt.

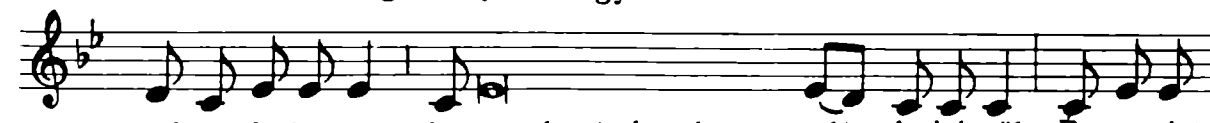
Pi-lá-tus er-re ezt mondta: Ne-kem nem szó-lasz? Nem tu-dod-é,

hogy hatalmam van megfeszí-te-ni té-ged, és hatalmam van elbo-

csá-ta-ni té - ged? Jé-zus így vá-la-szolt: Semmi hatalmad sem

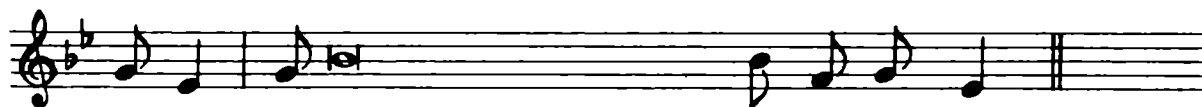
vol-na fő-lőt-tem, ha nem kaptad volna on-nét fe-lül-ről. És a-zért

annak, aki engem ke-zed-be a-dott, na-gyobb az ő bú-ne.

Ettől fogva Pilá-tus a-zon volt, hogy szabadon bocsás - sa

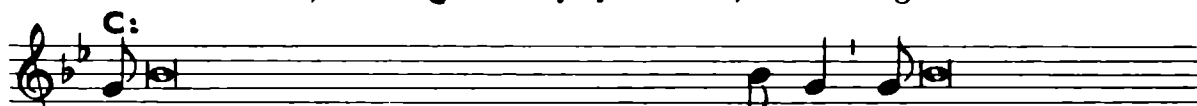
Jé-zust. A zsidók azonban ezt ki-ál-toz - ták :

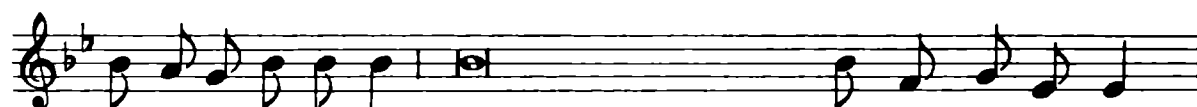
Ha ezt szabadon bocsátod, nem vagy a császár barátja.

Mert mindaz, aki magát király-lyá te-szi, ellenszegül a csá-szárnak.

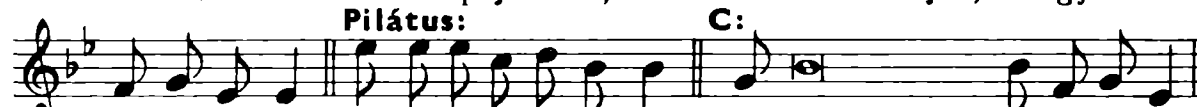
E szavak hallatára Pilátus kivezettette Jé-zust, a bírói székbe ült

a kö-ves ud-va-ron, melyet héberül Gabbatá - nak ne-vez-nek.

A husvéti készüllet nap-ja volt, a ha-to-dik ó-ra tá-ján, és így szólt

a zsi-dók-hoz: Í-me a ti ki-rály-tok. De azok tovább ki-ál-toz-tak:

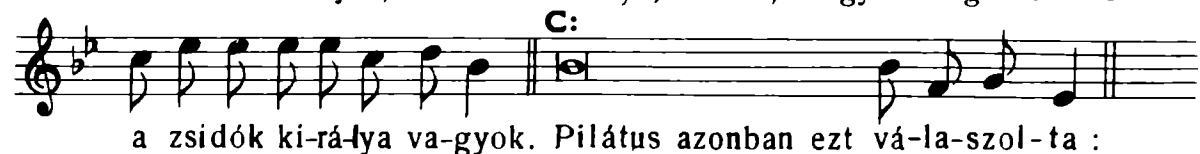
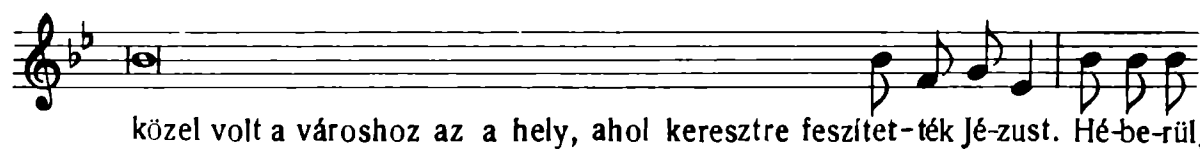
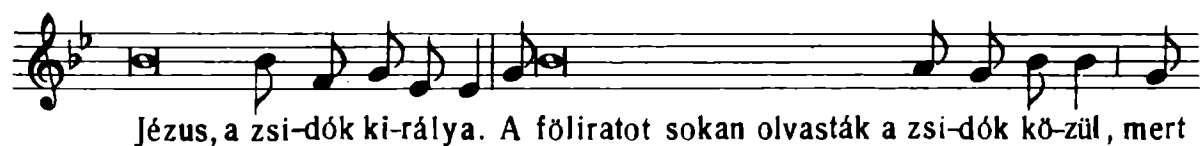
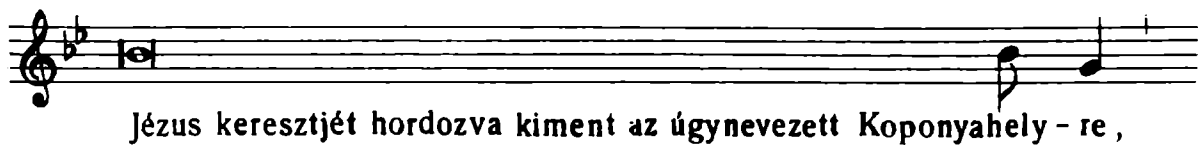
El ve-le, el ve-le, fe-szítsd meg őt! Pi-lá-tus meg-kérdezte:

A ti királytokat feszít-tes-sem én meg? De a főpapok til-ta-koztak:

Nincsen királyunk, csak csá-szá-runk. Akkor kiszolgáltatta

katonák fogták ruháit és köntő-sét. Ru-há-it négy részre oszt-tak ,

minden katonának egy részt. De köntöse varratlan volt, végig egy

darab-ból sző-ve. A katonák ezért így szól-tak egy-más-közt :

14. Kar: Ne vagdal-juk el azt, hanem vessünk rá sorsot, ki-é le-gyen.

C: Így teljesedett be az Í-rás: Elosztották ruháimat ma-guk kö-zött,

és köntösömre sor-sot ve-tet-tek. A katonák így is tet-tek. Jé-zus

keresztje mellett ott állt any-ja, és anyjának nővére, Kleofás hit-ve-se

Má-ri-a, és Má-ri-a Mag-dol-na. Amikor Jézus lát-ta, hogy ott áll

anyja és a sze-re-tett ta-nít-vány, így szólt any-já-hoz :

Jézus: Asz - - - szony, í-me a te fi-ad. Azután a tanít-

Jézus: ványhoz fordult és így szólt né-ki: Í-me a te anyád.

C:

És at-tól az ó-rá-tól fog-va a házába fogadta őt a ta-nít-vány .

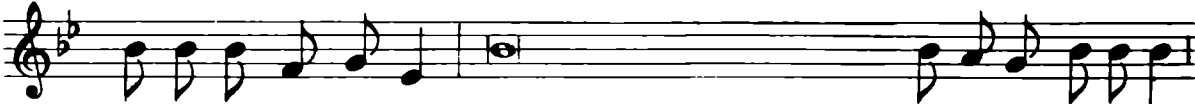

Jézus tudta, hogy beteljesedett már minden, és azért, hogy az Írás

Jézus: **C:**

va-ló-ra vál-jék, így szólt: Szom - - - ja-zom. Volt ott egy

e-cet-tel telt e-dény Izsópra tűztek egy ecettel i-ta-tott szivacsot

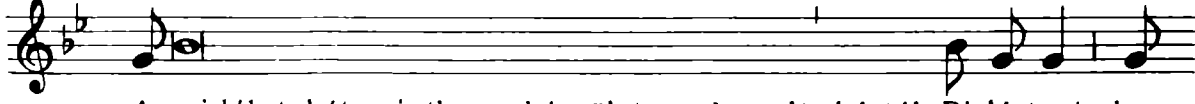
és szá-já-hoz e-mel-ték. De amint megízlel-te az e-ce-tet, így

Jézus: **C:**

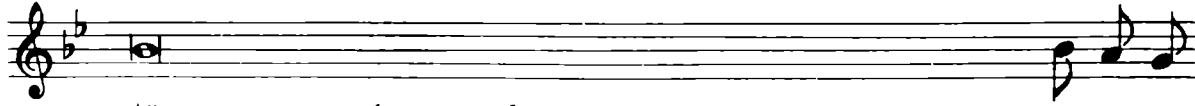

szólt Jé-zus. Be-tel - jesedett. És le-hajt-ván fe-jét ki-ad-ta lel-két.

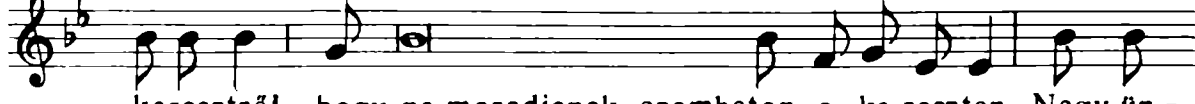
*Letérdelünk, és rövid ideig csendben elmélkedünk,
majd folytatjuk.*

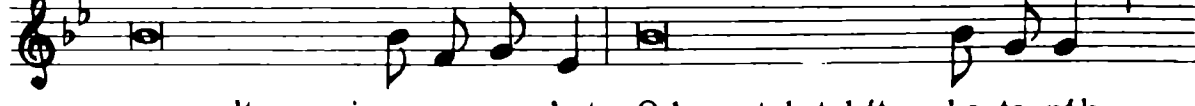
A zsidók tehát, minthogy készület napja volt, kérték Pi-lá-tust, hogy

töresse meg a keresztrefeszítettek lábszárát, és vétesse le ő-ket a

keresztről, hogy ne maradjanak szombaton a ke-reszten. Nagy ün -

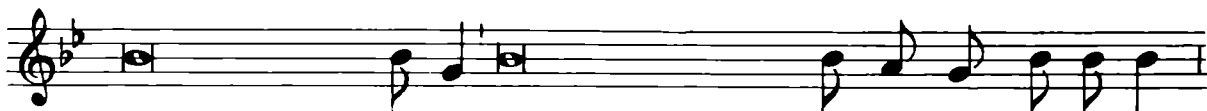
nep volt ugyanis az a szombat. Odamentek tehát a ka-to-nák,

és összetörték a lábszárát előbb az egyiknek, majd a má-sik-nak ,
akit Jézussal együtt keresztre fe-szí-tet-tek. De a-mi-kor Jé-zus-
hoz ér-tek, lát-ták, hogy már meg-halt. Ezért nem törték meg
láb-szá-rát, hanem az egyik katona lándzsával megnyi-tot-ta
ol-da-lát, melyből azonnal vér és víz folyt ki. És a-ki ezt lát-ta,
tanúja lett, és tanúsá-ga i-gaz. Ő tudja, hogy igazat mond, hogy
ti is hig-y-ye-tek. Mindez ugyanis azért tör-tént, hogy be-tel-je-
sed-jék az Í-rás: Csontot ne tör-je-tek ben-ne. És más he-lyen :
Föl-te-kin-te-nek ar-ra, a-kit ke-resz-tül szúr-tak. Arimateai József,
aki Jézus tanítványa volt, de a zsidóktól való félelmé-ben csak
ti-tok-ban, kérte Pilátust, hogy levehesse Jé-zus tes-tét.

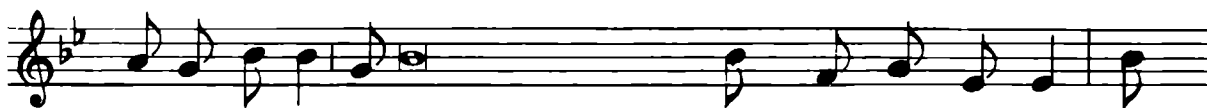
Pi-lá-tus meg is en-ged-te, mire az elment és levette Jé-zus tes-tét.

Odajött Nikodémus is, aki annak idején éjsza-ka ment Jé-zus-hoz,

és hozott mirrha és áloe keveréket, mint-egy száz fon-tot. Ők fogták

Jé-zus tes-tét, és a fűszerekkel együtt gyolcs-ba gön-gyöl-ték. Így

szokás temetni a zsi-dók-nál. Azon a helyen, ahol Jézust ke -

resztre feszítették, volt egy kert, a kertben pedig egy uj

sír-bolt, amelybe még senkit sem te-met-tek. Mi-vel a sír kö-zel volt,

a zsidók készületi napja miatt o-da he-lyez-ték Jé-zust.

159,— Ft